

REVISTA
SAPTĂMÎNALĂ

ANUL VI

247

MIERCURI
17 FEBRUARIE 1971
12 PAGINI
2 LEI

FOTBAL

24 DE ZILE
PÎNĂ LA RELUAREA
CAMPIONATULUI...

În paginile 6-7

AMPLE INFORMAȚII ASUPRA
TURNEELOR ÎN CARE SE AFLĂ
DINAMO, RAPID, U. T. A.,
STEUA, PROGRESUL, UNI-
VERSITATEA CLUJ

APRECIERI DESPRE TURNEELE
ÎNTEPRINSE DE STEAGUL ROȘU
BRAȘOV ȘI SPORT CLUB BACĂU

JIUL, PETROLUL, F. C. ARGEȘ,
POLITEHNICA ÎN PRAJMA UNOR
NOI VERIFICĂRI PESTE HOTARE

PREGĂTIRI INTENSE ACASĂ ȘI... PE PATRU CONTINENTE!



Pe stadionul Giulești s-au întâlnit duminică în meci de verificare
SPORTUL STUDENȚESC și F. C. ARGEȘ (1-0). În fotografie,
al studenților.
Foto: V. BAGEAC



Divizionarele A PROGRESUL și UNIVERSITATEA Craiova au terminat
la egalitate (1-1) partida lor amicală de pe stadionul din str. Dr.
Staicovici. În fotografie, atac la poarta oaspeților.
Foto: S. BRAȘOVEANU

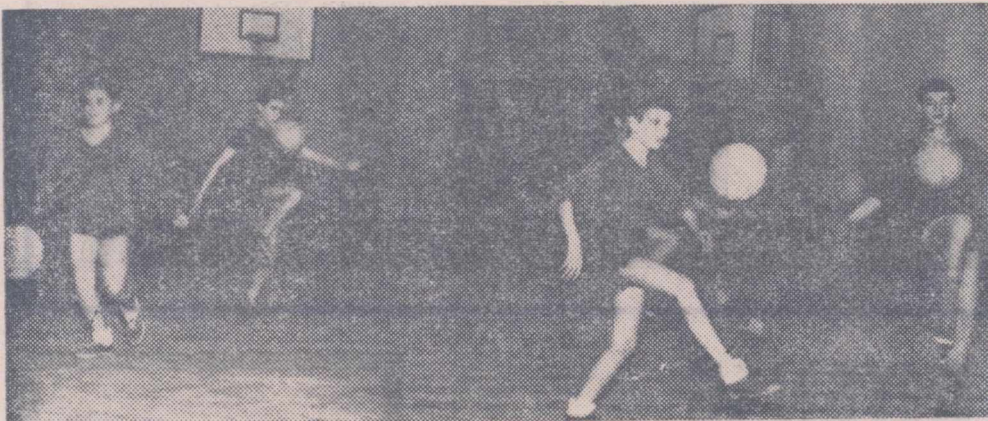
CORNEL DINU, în postură de reporter:
„CU DINAMO, ÎN PERU” (note de drum)
NECULA RĂDUCANU - Scrisoare din
Brazilia. Primele impresii din turneul Rapidului

Începînd de azi,
„Carnet”
rubrică săptămînală
a scriitorului
EUGEN BARBU

În paginile
externe:

„ÎȚI MAI AMINTEȘI, HELENIO HERRERA?” -
UN INTERVIU-DOCUMENT AL LUI ANGELILLO
CUM A ELIMINAT DIN CUPĂ O ECHIPĂ
DE CATEGORIA A IV-A PE LIDERUL CAM-
PIONATULUI ENGLEZ

ACOLO UNDE SE PUN BAZELE VIITORULUI FOTBALULUI BĂCĂOAN



Micuții fotbaliști băcăoani, în timpul unei lecții practice. Foto: C. BURSUC

DIN ACTIVITATEA LICEULUI CU PROGRAM DE FOTBAL

Recenta hotărâre a Ministerului Învățământului de extindere în viitorul an a rețelei liceelor cu profil sau cu secții de educație fizică, luată în cadrul unui ansamblu de măsuri menite a lărgi rolul educației fizice și sportului în rândurile tineretului din școlile de toate gradele, readuce în actualitate Liceul cu program de fotbal din Băcău.

O vizită făcută de curând la această veritabilă pepinieră de jucători, ne-a prilejuit câteva constatări și observații nu lipsite de interes.

N-am întrebat încă de la început, dacă se realizează imbinarea armonioasă, în practică, a pregătirii sportive cu instruirea generală, dacă nu cumva pasiunea pentru fotbal dăstrămă preocupările pentru învățământul școlar propriu-zis.

Din relațiile făcute, aflăm de directorul liceului, profesorul Ioan Rus, că însuși antrenorul la „Sport-club”, cît și de profesorii școlii, s-a desprins faptul că marea parte a elevilor, în care ochii experți ai profesorilor de specialitate — Constantin Anghelache, Mihai Macri și Ioan Rus — văd mijind știința talentului, sînt și elevi merituși la învățătură. Exemple? Desluse: Constantin Florian, Cornel Elisei, Teodor Botz, Marcel Stere, Nicușor Olaru, Alexandru Teodorescu, Vasile Alexa, Ion Tis-

mănuș, Ion Pandiechi. Sînt doar o parte de pe lista lungă, alcătuită de profesorii-antrenori, împreună cu ceilalți pedagogi ai liceului, posesori ai unei bogate experiențe didactice.

Credem că ezitarea pe care unii părinți, îndoiindu-se manifestă de aceștia atunci cînd se pune problema îndreptării copiilor lor spre acest liceu, întrebarea pe care și-o pun dacă copiii lor pot să se instruiască corespunzător atîta vreme cît ei trebuie să... vor să joace fotbal, nu sînt cu nimic justificate. Exemplele de mai sus, sînt edificatoare, rezultatele la fel. E inutil, credem, să mai amintim numele micilor fotbaliști care sînt hotărîți să devină ingineri, medici, profesori, tehnicieni.

Se știe foarte bine că liceul băcăuan dispune de o bază materială corespunzătoare: teren de fotbal propriu în cadrul Complexului sportiv „23 August”, sală de sport, echipament, materiale sportive.

Oare, rezultatele pe plan sportiv, sînt pe măsura condițiilor create?

Considerăm că tot exemplificările sînt de natură a da un răspuns adecvat: fiecare grupă, căci clasele lucrează pe grupe de 12-15 elevi (putîndu-se astfel ca fiecare elev să fie îndepăruat observat și analizat), și-a trimis reprezen-

tanții în echipele de copii, juniori sau tineret din oraș, fără să mai vorbim de echipa liceului care figurează în campionatul național de juniori.

Totodată, după cum ne-a informat directorul școlii, din primăvara anului acesta, liceul va furniza elemente bine dotate echipelor Știința și Le-tea, ambele participante la campionatul național de juniori. De altfel, acolo unde talentul s-a evidențiat de timpuriu, piticilor li s-a oferit posibilitatea de a juca la cel „mare”, la... juniori. Vasile Soșu — care nu a împlinit 15 ani — visează de pe acum să calce pe urmele lui Dem-brovski ca atacant, în timp ce Vătafu, vede în Viorel Popa — ce mai are cîteva luni pînă la aniversarea celui de-al 14-lea an — pe un viitor succesor al său.

Desigur, mai există unele greutăți (mentalități vechi privind fotbalul și sportul, în general, chiar la unele cadre didactice din afara școlii, care alimentează neîncrederea și ezitarea și îndoiala unor) dar, prin strădanile imensului colectiv de profesori ai liceului, ele vor fi în-lăturate cu timpul. Se face tot posibilul ca tuturor celor care vin la liceul băcăuan cu dragoste pentru fotbal să li se cultive gustul pentru acest sport, alt de îndrăgît.

— Am venit la această

școală pentru că iubim fotbalul, pentru că ne place acest joc și am vrea să ajungem buni fotbaliști, ne-au răspuns cu ochii strălucind de bucurie, Nicolae Dorcu, Haralambie Antohi, Mircea Gîrleanu, elevi în clasa a VI-a, copii la

vrsta cînd idealurile încep să prindă contururi.

— Sîntem hotărîți să facem din acești copii cadre corespunzătoare pentru fotbalul nostru de mîine, ne-au declarat la unison profesorii liceului băcăuan.

Rămîne de văzut cît dintr-actualii elevi ai liceului vor deveni prin strădanile lor și ale profesorilor lor, fotbaliști în adevărată accepțiune a cuvîntului.

GHEORGHE DALBAN

ÎNTR-UN AN, 8 PROMOVĂRI...

CENTRUL DE COPII ȘI JUNIORI GAZ METAN-MEDIAȘ

au fost selecționați inițial circa 80. S-au alcătuit patru grupe pe categorii de vîrstă. Dacă în primul an de existență rezultatele centrului au fost modeste (juniorii I — locul 3 în seria a XII-a a campionatului republican; juniorii II — locul 3 în campionatul județean; o singură promovare în echipa seniorilor), iată că în toamna anului trecut s-a

făcut un salt calitativ substanțial. Din rândurile juniorilor I (antrenor A. Coros) au fost promovați în echipa de seniori Gaz metan cinci jucători, iar în Divizionara C, Vitrometan, încă trei. Este vorba de D. Focșeneanu (portar), Z. Boleru (atacant central), F. Porimă (fundăș central), M. Tabără (extremă stîngă), N. Blăjan (fundăș). La Vitrometan vor juca în viitor Zeiler, Samu și Zăpodeanu. Tuturor acestora le vor lua locul în echipa de juniori alte elemente talentate care la rîndul lor vor viza promovarea. Dar, oare, nu acesta este rostul centrelor de copii și juniori?

ILIE IONESCU
correspondent

Prima echipă de juniori a centrului Gaz metan Mediaș



CURIER SĂPTĂMINAL

CUPA SEMICENTENARULUI LA ARAD. Cu prilejul aniversării semicentenarului partidului, Comisia județeană de fotbal Arad organizează o competiție cu handicap, la startul căreia se vor alinia șase echipe împărțite în două grupe. În prima serie vor juca Vagonul, U.T.A. (tineret) și Gloria Arad, iar în seria secundă C.F.R. Arad, Olimpia Arad și Foresta Arad. Câștigătoarele celor două serii vor disputa finala, învingătoarea ajudecîndu-și trofeul pus în joc. (Pavel Șodinea — correspondent).

INCA O GRUPĂ. Anul școlar prezent a marcat înființarea unei noi grupe de 30 fotbaliști începători (pentru clasele III-IV) în cadrul școlii sportive de pe lângă Liceul „George Enescu” din Sinaia. Antrenamentele micilor jucători au loc de trei ori pe săptămînă.

Selecționata școlii a participat la faza pe grupe de localități din cadrul campionatului național al liceelor. Învingînd cu 7-1 Liceul Bușteni și 5-0 Liceul Comarnic, echipa prof. Vasile Feldman s-a calificat pentru faza județeană. Subliniind rodnicia activității depuse de profesorul Vasile Feldman, se cuvine a remarcă în aceiași măsură, atenția pe care o acordă acestor grupe directorul liceului, CONSTANTIN RAPCEA și profesorul ION MATEI (responsabil școlii sportive), prin prezența lor la majoritatea ședințelor de pregătire. (Victor Zbarcea — correspondent).

PREOCUPĂRI PENTRU DEZVOLTAREA FOTBALULUI LA SLATINA

Activitatea fotbalistică din orașul Slatina cunoaște, cu fiecare zi, o dezvoltare continuă. Iată cîteva cifre și fapte care vin în sprijinul afirmației.

● În campionatele locale rezervate copiilor participă permanent un număr de șase echipe, iar în perioada vacanțelor de vară au fost organizate și vor continua să se inițieze trialuri sub conducerea unor profesori și instructori ca Dumitru Durmuş, Puiu Gherian, Costel Ristea și alții.

● În campionatul județean de fotbal activează Otul și Constructorul (seniori și juniori), toate cele patru formații avînd o comportare meritorie, clasîndu-se în primele locuri la încheierea turului.

● În august 1970 a fost transferată în orașul Slatina echipa Gloria Birlad din Divizia C, care activează acum în seria a IV-a cu rezultate satisfăcătoare. De remarcat că de la o vreme această formație a fost

antrenată din luna noiembrie anul trecut de Ștefan Vasile (fost la F. C. Argeș) care, în scurt timp de la venirea sa la conducerea echipei, a reușit să ridice nivelul pregătirii echipei și spre așirîtul turului cam-

tractate o serie de partide de verificare în compania unor echipe ca Flacăra Moreni, Universitatea Craiova, F. C. Argeș (seniori și tineret), precum și cu unele echipe divizionare C. Pentru asigurarea unei pregă-

Slatina, pe lângă asociația Gloria, un centru de antrenament pentru copii și juniori care este încadrat cu un antrenor și doi instructori. Aceștia vor asigura pregătirea a peste 60 de copii care au fost și vor continua să fie selecționați din rîndul celor mai talentate elemente existente pe raza orașului Slatina. Subliniem că centrul i s-au creat condiții optime pentru desfășurarea procesului de instruire și antrenament.

● În sfîrșit, dezvoltarea activității fotbalistice din orașul Slatina, releva și alte realizări. La stadionul „1 Mai” s-a amenajat un teren de antrenament cu zăură; s-a construit în toamna trecută o tribună pentru 1.100 spectatori pe schelet metalic; a fost amenajat terenul de joc; amenajat două cabine; prezent se lucrează intens la amenajarea, tot cu posibilități locale, a unei tribune de 4.000 locuri.

Realizările fotbalistice din ultimii doi ani, ale orașului Slatina au creat deci premisele unei continue dezvoltări a acestei activități și nu ne înduim de faptul că într-un viitor apropiat, orașul de pe malul Otului va deveni un adevărat centru fotbalistic.

AL. MONETE
correspondent

- REZULTATUL PRIMEI SELECȚII: 60 COPII
- GLORIA VIZEAZĂ POZIȚII FRUNTAȘE

pionatului să obțină rezultate destul de bune. Începînd cu data de 10 ianuarie 1971, echipa Gloria Slatina și-a reluat pregătirea avînd ca obiectiv principal ocuparea unui din primele trei locuri. Lotul de jucători se compune din 20 fotbaliști, marea majoritate avînd un stagiul de 2-3 ani în Divizia C. Pentru perioada precompetițională conducerea secției și a echipei au con-

tiri susținute și la un nivel superior, s-au asigurat toate condițiile necesare pentru ca această formație să poată să-și atingă obiectivele propuse.

● Dar, activitatea fotbalistică din orașul Slatina s-a întregit recent cu o nouă realizare. Cu sprijinul federației de specialitate, începînd cu data de 1 ianuarie 1971, funcționează în orașul

noastră e cu totul diferită. Atacantul Stelci va trebui să depună mult mai mult efort la antrenamente și în meciuri pentru a deveni cu adevărat un jucător de care să se teacă portarii și apărătorii adversi. 2. Iată rezultatele dintre Steaua și Petrolul Iași din ultimele două campionate: 1968-1969: 1-2 la București și 1-1 la Iași; 1969-1970: 2-1 pentru Steaua și 1 la București, cît și la Iași.

ELENA DUMITRACHE. București. Ne-a amuzat scrierea d-iei. Ce rău mare v-au făcut ei, rapidiști, de-i puneti la stîlpul infamiei? Ce-aveți cu Neagu de-i faceți cu ou și cu otet, nenecunoscuți-ni nici măcar frumosușul gol de la Stuttgart din necluc cu R. F. a Germaniei, nici dublingul excepțional, urmat de gol de la Guadalajara, din partida cu Cehoslovacia? Cum uită omul la furie! Așteptăm să vă căimăm și pe un ton mai... blînd, să ne scrieți din nou.

GHEZA SCHMIDT. Hunedoara. Cele două orașe din județul dv., Simeria și Deva, n-au avut niciodată echipe în prima divizie a țării.

Nu avem respectivele adrese, dar, repetăm (pentru că am mai răspuns și altor cititori în această privință), e suficient să specificați numele respectivului jucător, clubul la care joacă, orașul și țara, pentru ca scrișoarea să ajungă la destinație.

ION STOICA. Iași. E posibil să fi uitat atît de repede prietenul dv. rezultatele din campionatul trecut dintre U.T.A. și Dinamo București? În tur, Dinamo a câștigat cu 6-0 (3-0) prin golurile marcate de Dumitrache (min. 2 și 9), Lucescu (min. 36 și 53), Sălcăanu (min. 74) și Brăgăla (min. 87). În primăvară, la Arad, textiliștii și-au luat revanșa, dar la un scor minim: 2-1. Autorii golurilor au fost Otto Dembrowschi (min. 6), Domide (min. 34), respectiv Both (min. 60). Victoria a-aceasta le-a deschis arădenilor drumul spre cîștigarea, pentru a doua oară consecutiv, a titlului de campioni.

CRISTIAN GROSU. Clujmpung Moldovenesc. 1. Credeti oare că del... noroc are nevoie Iordănescu pentru a pași pe o treaptă superioară a carierei sale de jucător? Opinia

este deplină — n-ai uitat, nu? — de Feyenoord care, momentan, luptă din greu cu Eindhoven, Sparta și Ajax pentru a cîștiga campionatul olandez și, în consecință, să poată reveni, după eliminarea ei de către U.T.A., în atenția generală. Din, există în prezent cîteva echipe aflate într-o pronunțată ascendență: A. C. Milan, Bayern München, Arsenal Londra, Fluminense și Cruzeiro din Brazilia, Boca Juniors din Argentina, Nacional și Penarol Montevideo. Aleseți dv. pe cea mai puternică dintre ele.

MARIAN STANCIU. București. Am avut o reprezentativă națională destul de puternică în perioada decembrie-trei, iată, de altfel, numele de jucători care ne-au reprezentat în Uruguay, la primul campionat mondial: N. Covaci, Deșu, Rudi Wotzer, Raffinsky, Ștefan Barbu Robe, Vogl, Eisenbeissen, Czako, Lăpusneanu, Bînger.

DANIEL LAZAR. Succava. 1. Am reținut sugestia dv. 2. Nu bănuim ce anume îl face pe Idolul dv., Dumitrache, să nu vă răspundă la scrisorile pe care i le-ați trimis. 3.



AUREL SUCIU. Brașov. 1. Într-adevăr, portarul Adamache a făcut cîteva partide de excepție, anul trecut, cu ocazia turneului echipei noastre olimpice, în Israel și Australia. N-a primit oferte de la nici un club din Australia pentru un eventual transfer al său în țara cangurilor. 2. Care este la ora actuală cea mai puternică echipă de club din lume? Nu vedem cine v-ar putea răspunde cu precizie la această întrebare. Cupa intercontinentală

EUGEN BARBU

Cu iarna asta milostivă și mai ales cu deschiderea spre ideea de turneu putem să spunem că intrăm într-o viață fotbalistică normală. Vor fi voci care vor spune că vacanța jucătorilor a fost scurtă ca visul unei nopți de vară, pe la mijlocul returului, careva o să acuze întinderi musculare și le va pune în spinarea traversării oceanului, un antrenor ghicit de mine de pe acum se va văita că deplasările lungi l-au lăsat fără jucătorii de bază și așa mai departe.

Toate acestea vor însemna simple incidente în lunga, nesfârșită poveste a fotbalului. Important este că echipele s-au mișcat, că au înțeles necesitatea exercițiilor prelungite cu balonul chiar cind ele încep în cuvintul **partidă amicală**. La București și în țară aproape toate formațiile de Divizie (fie ele și în trepte) au susținut meciuri de verificare și, iată, s-au și ivit pasiunile, undeva înregistrându-se și eliminări de pe teren, ceea ce dovedește că temperamentele nu rămân la gura focului.

Aș dori să scriu cîte ceva despre turnee. Evident despre cele importante. S-a publicat un tabel roz cu numele echipelor și locul lor de deplasare. Este impresionant, nu știu cît va fi de eficace. Aproape toate **teamurile** de prima categorie au făcut deplasări și rezultatele, dacă le exceptăm oarecum pe acelea ale **Rapidului**, sînt mulțumitoare.

Dar să ne lămurim în mare ce ar trebui să fie un turneu pentru o echipă de fotbal în această perioadă. Evi-

lian. Închipuți-vi-l pe Niță în fața chiar a 8000 de oameni care-l critică pînă și pe Pele cind trage peste bară și o să aveți imaginea a ceea ce înseamnă să pleci în America de Sud în căutarea bastonului de mareșal!

Așadar: Africa, Europa, Orientul Apropiat, patria perlei negre, iată cîteva din țintele hărții acestei ierni pentru echipele noastre. Este un lucru foarte bun. Rezultatele vorbesc și ele de la sine. Pentru **Dinamo**, partidele

șin cunoscute care și-au lăsat pielea în propriul birlog, oricum important este, că se luptă împotriva unei timidități, a unui complex de care se pare că am scăpat pentru totdeauna: acela de a juca în fața publicului străin. În schimb, **Realul-Giulești**, oricît am dori noi să facem din turneul său o reușită, nu vom reuși. Cele două înfringeri la scor, fără a înscris vreun gol, chiar dacă două drawuri ne-au mai uns la inimă, nu pot să ștergă impresia că ne aflăm în fața unei probleme pe care o intuim cam de mult, și anume, că de ani de zile la această echipă greul l-a dus apărarea și că în afara lui Neagu se mai puteau inventa un jucător, doi. Bietul Năsturescu este un om inimos, dar nu poate suplini absența lui Capellini din Giulești, cind acesta stă pe tușă. Enigmatică rămîne pentru mine comportarea lui Dan în legătură cu acest turneu, ca și negalitatea de formă a lui Răducanu care vădește încă odată un psihic incert.

Vreau să spun că uriașul este capricios ca orice portar mare, dar în cel privește, bănuim că are singe rece, ceea ce după acest turneu nu mai cred. Un copil mare, așa e Tamango! Și copiii mai trebuie să bătău la spate din cind în cind...

Cam atît despre turneele echipelor noastre. Mai încolo o să mai vedem, tot aici, în pagina aceasta, unde ne-am reîntors după o lungă peregrinare prin alte pagini de gazetă.

TURNEE...

dent, o perioadă de rodaj, un fel de **încercare a puterii**, o anticameră a consacrării pentru cei ce bat la porțile titularizării. Mi-e frică însă că în mare parte, antrenorii tind tot la rezultat, că de fapt, deliberat, se intră pe teren tot cu cei unsprezece vișaji și că **speranțelor** li se dă foarte puține posibilități de a arăta ce știu. Cunoașteți cîtă emoție presupune un debut, și încă unul peste hotare, știți ce spaimă de a greși însoțește primele evoluții ale tinerilor fotbaliști, mai ales în fața unui public, să-i zicem brazi-

susținute au însemnat un bilanț pozitiv și se dovedește încă odată că în Ștefan cel Mare există un lot solid de vedete la care se adaugă începînd cu duminică ce a trecut și excelenții Boc, redresat moralmente după patimile sale, meritate sau nu. Din știrile transmise de la o atît de mare depărtare înțelegem clar că Moxul a fost în formă mare ca și Constantinescu, Dinu și Nunweiler III, cu tot accidentul său refutat în comentarii la postul de radio locale. Nu-mi dau seama de valoarea unor formații de acolo mai pu-

• NOTE • COMENTARII • NOTE • COMENTARII • NOTE • COMENTARII • NOTE •

ANTRENOR-CLUB, un raport încă litigios și plin de lacune

Raporturile dintre antrenori și cluburi au nevoie, fără îndoială, de o reglementare mai bună.

Situații ca cele actuale, cind — numai la Divizia A — înregistrăm într-un an competițional cîte 10 schimbări (faceți socoteala „divorțurilor” dinaintea sezonului de toamnă și din această iarnă) nu sînt, cu certitudine, în avantajul fotbalului, al eficacității muncii de instruire la eșalonul valoric superior al „balonului rotund” de la noi.

Prea desele înlocuiri de antrenori, aducerea la cîrma echipelor a unor oameni cu pregătire necorespunzătoare, menținerea „pe tușă” sau în ocupații secundare a unor antrenori capabili, toate acestea se produc, nu numai din cauza „bunului plac” al unor conducători de club sau de secție, nu numai din cauza unor antrenori capricioși (căci, sînt și din aceștia, care se angajează într-un loc sau altul fără convingere, fără intenția de a rămîne prea mult...) ci și din cauza unor reglementări în materie destul de echivoce, în detaliile cărora nu e cazul să intrăm.

Adevărul este că, sub regimul de reglementare actual, nimic nu poate împiedica secția sau clubul să-i dea papucii antrenorului x și să-l ungă, peste noapte, pe instructorul y, antrenor de Divizia A, după cum nici antrenorii nu sînt, practic, împiedicați să se vînture de colo, colo.

Rigorile contractuale funcționează iluzoriu, antrenorii stau — de regulă — la o echipă nu pentru că sînt legați printr-un angajament legal ci pentru că îi „țin”

rezultatele; sau, pleacă ei, din plictiseală iar uneori din tentațiile de genul inelului de aur prezent la fiecare nouă logodnă, din spirit de aventură.

Credem că întronarea unui serios spirit de muncă în întregul ansamblu al fotbalului românesc (și F.R.F. ne-a dat dovezi că se înscrie nu un astfel de drum) nu poate ignora latura relațiilor antrenor-club și de aceea susținem că în această privință se impune o intervenție fermă și imediată.

În fond, este vorba aici de **UN RAPORT DE MUNCA** și astfel stînd lucrurile, acest raport nu poate fi desprins de niște reguli generale care funcționează la noi.

De altfel, informațiile pe care le deținem probează că F.R.F. s-a sesizat de unele stări de fapt necorespunzătoare în acest domeniu; ca probă, recenta inițiativă de a împărți antrenorii, pe baza unor criterii precizate de o hotărîre expresă, în **antrenori de Divizia A, de Divizia B, de Divizia C**, aplicînd deci și aici — bineînțeles, cu diferențele specifice între o profesie și o activitate voluntară — principiul repartizării pe loturi A,B,C, care funcționează la arbitri. În această situație, o echipă din Divizia A nu va putea angaja decît un antrenor de pe lista corespunzătoare categoriei sale, una de B nu-și va putea angaja antrenor din lotul C și așa mai departe.

Este un prin pas. Dar nu și ultimul pe care fotbalul nostru îl așteaptă într-un domeniu de ani de zile litigios și plin de lacune.

Radu URZICEANU

tehnicienii noștri se grăbesc să le aplice cu intenția de a sonda, la intervale de timp, capacitatea de efort, mai bine zis „rezervele de efort” acumulate pentru apropiatul retur.

În urmă cu cîteva zile, am avut prilejul să asistăm la o asemenea verificare, efectuată la Petrolul, echipă care a început pregătirile cu aproximativ trei săptămîni mai tîrziu decît restul formațiilor divizionare. Într-un lot ploieștean (mai puțin Mihai Ionescu și Grozea, accidentați) a făcut atunci o repetiție generală de trecere a normelor — obligatorii începînd cu acest an — testului „celor 12 minute”, sau, cum mai este cunoscut în lumea fotbalului de performanță, „TESTUL COOPER”.

Rezultatele obținute se înscriu, evident, în limitele unui calificativ foarte bun, mai ales dacă ținem seama de durata relativ scurtă a pregătirii: din 25 de jucători testați un număr de 20 au atins și chiar depășit, distanța optimă de 3000—3200 m, ceea ce înseamnă, la ora actuală, un **procent de 80%**! Se poate afirma, desigur, în situația de față, că aceste realizări reprezintă efectul direct al unei activități de instruire bine dirijate și în mod conștient, cîștig de timp de jucătorii petroliști. Este, ca să spunem așa, o notă de seriozitate care onorează, fără discuție locul ocupat în clasament și pretențiile de viitor ale formației ploieștene.

Ne-a fost dat însă ca, pe lîngă aceste frumoase constatări, să înregistrăm în mod cu totul surprinzător și unele manifestări care, mărturisim, ne-au lăsat o impresie mai puțin plăcută.

Este vorba de o așa-numită **atitudine refractară** — poate mai mult instinctivă — a unora dintre jucători (situația nu este caracteristică numai Petrolului) față de aplicarea unor forme de pregătire și verificare a pregătirii, care presupun un efort fizic intens și mai cu seamă un efort de voință așa cum este și cazul testului Cooper. Au fost jucători care, în locul satisfacției pentru reușita inseriei lor în baremul prevăzut, și-au arătat nemulțumirea pentru pretinsa inutilitate a celor 3000 m de alergare, ca și cînd fotbalul n-ar avea nevoie de o **potențare fiziologică a organismului**, de o pregătire capabilă să pună în adevărată valoare virtuțile tehnico-tactice individuale și colective. S-ar putea, bănuim noi, ca explicația acestei atitudini de frondă a unora dintre jucătorii ploieșteni să fie legată de contactul bruscu cu obligațiile impuse de îndeplinirea unor norme ale probei de testare, sau pur și simplu de cauze subiective trecătoare. Oricum, însă, dacă ne gîndim numai la finalitatea activității de pregătire în general și în mod special la aceea care se desfășoară în prezent în perioada precompetițională, poziția jucătorilor noștri fruntași impune mai multă înțelegere, mai multă considerație pentru tot ceea ce este de fapt destinat să servească în primul rînd intereselor lor și ale echipei lor din care fac parte.

Aceasta este, considerăm noi, una dintre concluziile de bază la care trebuie să ajungă, fără excepție, toți fotbaliștii divizionari, acum, în ajunul noului sezon competițional intern și internațional.

Mihai IONESCU

DISCUȚII, PROPUNERI, în așteptarea unor măsuri eficiente

Duminică a avut loc la București consfătuirea arbitrilor divizionari A, în cadrul căreia a fost analizată pe larg activitatea cavalerilor fluierului în prima parte a acestui campionat. O acțiune utilă, care se înscrie pe linia unor preocupări vizînd în mod consecvent îmbunătățirea calitativă a fotbalului nostru, cu sprijinul și contribuția tuturor factorilor care acționează nemijlocit în sfera sa de activitate.

Discuțiile s-au purtat în jurul unor probleme de strictă actualitate privind, pe de o parte, valoarea arbitrajelor prestate, iar pe de altă, condițiile obiective, și subiective care determină în ultimă instanță nivelul comportării celor desemnați să asigure o normă de desfășurare a jocurilor în teren. Asupra acestui din urmă aspect al consfătuirii ne vom opri în rîndurile ce urmează, încercînd a evidenția două dintre problemele de importanță majoră care au stat în atenția generală.

Prima dintre acestea se referă la **necesitatea pregătirii complexe cu accent pe condiția fizică**, a arbitrilor. De ce această subliniere care a făcut, de altfel, și obiectul unei sesiuni speciale, prezentată de prof. Elias Baruch? Pentru că — așa după cum sublinia în cuvîntul său tovarășul Ion Balaș, vicepreședintele F.R.F. — **fotbalul a evoluat mult în ultimii ani, este**

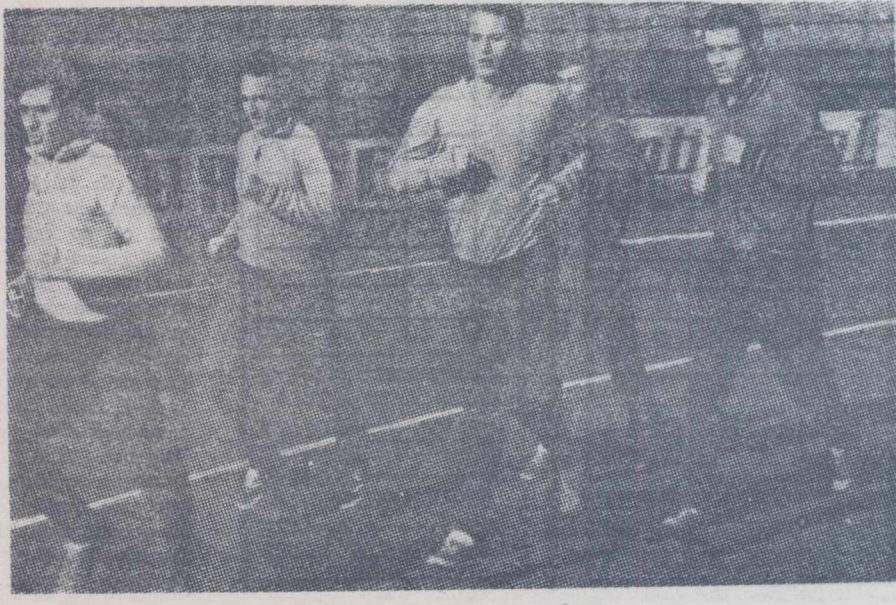
mai dinamic; a crescut viteza de desfășurare a acțiunilor de joc și pe această bază arbitrii sînt obligați să facă față unor cerințe noi, calitative superioare, care să le permită a fi prezenți cu promptitudine pe față în vederea luării unor decizii conforme cu realitatea. „Insuficiențele sub raportul pregătirii fizice, a spus la rîndul său Gh. Limona, generează și determină în același timp frecvența mare a erorilor de arbitraj”. Pe temeiul acestor considerații obiective, controlul permanent al forme sportive obligatorii, pentru toți cavalerii fluierului și într-un viitor apropiat, introducerea unor teste cu caracter specific, reprezintă măsuri a căror aplicare va avea, sperăm, un efect stimulatoriu și va constitui în același timp un criteriu real în vederea unor mai judicioase delegări și promovări ale celor în cauză.

Cea de a doua problemă — aceea a **modului de efectuare a delegărilor la jocurile oficiale** — a scos în evidență ADEZIUNEA GENERALĂ PENTRU ÎNFIINȚAREA CU HOTĂRÎRE A HAZARDULUI ȘI PENTRU ADOPTAREA UNEI SOLUȚII, BAZATE PE VALOAREA ȘI PREGĂTIREA ARBITRILOR și în funcție de importanța întâlnirilor. Și indiferent că propunerile s-au referit la alcătuirea unui lot lărgit de 40 de arbitri, împărțiți în două grupe egale — prima cuprinzînd pe cei mai buni centrali și tușieri divizionari A, cealaltă numai tușieri, elemente de perspectivă (Gh. Limona); sau că au avut în vedere organizarea unui număr de brigăzi mai mare decît în prezent, care să permită afirmarea și a elementelor tinere (Macovei-Oradea), toți participanții care au luat cuvîntul în cadrul consfătuirii S-AU PRONUNȚAT CU FERMITATE PENTRU IDEEA POTRIVIT CĂREIA DELEGĂRILE DE ARBITRI TREBUIE SĂ CONSTITUIE UN ATRIBUT EXCLUSIV AL COLEGIULUI CENTRAL ȘI NU REZULTATUL UNOR CAPRICII ALE SORTILOR.

Este de altfel ceea ce sublinia în numărul trecut și revista noastră, ridicîndu-se împotriva unor practici încheitate care ar putea transforma la un moment dat în loterie, în suși campionatul republicii can.

M. I.

Un grup de jucători ai Petrolului, în timpul efectuării Testului Cooper



„TESTUL COOPER” în fața unei probe de... atitudine

Ne găsim în plină perioadă de pregătire în vederea noului sezon oficial și echipele din primul nostru eșalon divizionar au atins un nivel de instruire care, se pare, depășește net ca volum realizările etapelor corespunzătoare ale anului precedent. Situație, fără îndoială, încurajatoare, care dovedește interesul a-

cordat de majoritatea antrenorilor și jucătorilor fruntași pentru dobîndirea și menținerea unui potențial de joc capabil să suporte, fără dificultate, marile solicitări competiționale. Fapt verificat de altfel și cu ocazia controalelor efectuate de F.R.F. și îndeosebi prin folosirea unor mijloace de testare fiziologică pe care

SPORT CLUB BACĂU

COMPORTARE LINEARĂ, DAR... LA DOUĂ NIVELE CONTRADICTORII

Sport club Bacău (până în etapa a VII-a — Dinamo Bacău) face parte din categoria acelor formații care strălucesc prin SPIRIT DE ECHIPĂ, nu aștează velenii de „matadori” ai fotbalului nostru, dar surprind prin vigoarea replicii și, în general, prin constanță, atât cît le oferă valoarea medie atinsă. De aceea și pretențiile față de asemenea echipe nu ating nivelul de la care sînt privite — de pildă — Dinamo, Rapid, U.T.A. sau Steaua, aflate aproape permanent în centrul bălăii pentru titlu. Desigur, o ridicare a plafonului de aspirații ar satisface orgoliul in-

focașilor suporterii băcăoani și ar fi și în interesul fotbalului nostru ca revendicarea titlului de campion să nu mai fie o chestiune a anumitor și aceluși echipe. Apariția unei noi concurențe, din Bacău sau alt oră, ar însemna un campionat mai disputat, mai interesant și, în plus, o lărgire a cadrului de echipe bune și foarte bune. Dar, deocamdată, la Bacău aceasta este situația. Sport club se menține încă în rîndurile „echipei de mijloc clasa-mentului”, și se hrănește cu speranța că mai curînd sau mai tîrziu va depăși această graniță.

NICI UN GOL PRIMIT ACASĂ, NICI UN PUNCT ÎN DEPLASARE!

În ciuda acestei realități, înainte de începerea actualului campionat evoluția echipei a fost privită prin prisma unor pretenții la care nu dădeau dreptul posibilitățile reale apreciate ale lotului băcăoan. De unde au pornit ele? De la faptul că, și aici trebuie să subliniem meritul acestei ECHIPE, fostul Dinamo Bacău a fost singura echipă românească ajunsă pînă într-o etapă foarte avansată a unei cupe europene (a tururilor): etapa a IV-a. Este foarte adevărat. Dar bucuria și entuziasmul unei asemenea calificări, produse în rîndurile susținătorilor, au determinat o supraapreciere a valorii și posibilităților formației băcăoane, în ciuda avertismentului dat de acele 0-2 și 1-7 cu Arsenal Londra, care voia

să însemne o trezire la realitate (chiar dacă 1-7 n-ar fi exprimat just o diferență de valoare, ci numai una de moment). De aceea, din cauza acestor supraaprecieri, comportarea din toamnă a băcăoanilor a părut sub așteptări. În realitate, nemulțumirea poate fi atribuită doar comportării în deplasare, care se situează sub aceea din toamna lui 1969 și primăvara lui 1970, pentru că dacă ne referim la jocurile susținute acasă în această privință nu i se poate reproșa nimic lui Sport club.

Pentru ilustrare, iată o situație, comparativă, pe trei sezoane (completată de un grafic inclus în această pagină), a realizărilor echipei din Bacău:

Sezonul	Acasă	Afară
Turul 1969/70	7 5 2 0 14 — 5 12	8 1 2 5 8 — 20 4
Returul 1969/70	8 4 4 0 12 — 6 12	7 0 2 5 3 — 11 2
Turul 1970/71	7 7 0 0 15 — 0 14	8 0 0 8 7 — 20 0

Cum se vede, Sport club nu numai că și-a păstrat invincibilitatea pe teren propriu, dar și-a și accentuat-o, cîștigînd toate cele șapte meciuri și fiind SINGURA ECHIPĂ DIVIZIONARĂ A CARE N-A PRIMIT NICI UN GOL PE TEREN PROPRIU. Din acest punct de vedere, ea se află chiar în progres față de cele două manșe ale campionatului trecut. Deci, nici un motiv de nemulțumire sau reproș în această direcție.

În schimb, insatisfacția este justificată de cifrele

sau realizările în partidele din deplasare. Aici, Sport club se află în regres. De la 4 puncte cucerite în toamna 1969 (nici mai mult, nici mai puțin decît alte formații de calibrul său) a scăzut la 2, pentru că în toamna anului trecut s-a ajuns la... zero. Și dacă am subliniat ca performanță (pozitivă) bilanțul jocurilor de acasă, sistem obligă să evidențiem și o performanță cu sens negativ a echipei din Bacău: N-A ADUS NICI UN PUNCT DIN DEPLASARE (la această tristă glorie o

JUCĂTORI FOLOSIȚI	MECIURI JUCATE	TOTAL MINUTE	NOTA MEDIE
1 GHITA	15	1350	8.08
2 KISS	14	1260	6.43
3 MIOC	2	86	5.50
4 NEDELICU	15	1350	6.86
5 VELICU	15	1333	6.73
6 BOGDAN	1	90	6
7 VOLMER	9	692	5.66
8 COMANESCU	12	951	6.54
9 VATAFU	12	1080	6.83
10 DUTAN	2	180	8.50
11 HRIȚCU	13	1118	6.38
12 SORIN AVRAM	13	848	7.07
13 PANA	15	1265	6.73
14 RUGIUBEI	3	105	6.66
15 ENE	15	1100	6.80
16 FLOREA	15	1065	7
17 BĂLUTĂ	15	594	6.30
18 EM. DEMBROVȘCHI	3	241	7

„concurează” doar Jiul...! Așadar, ca o concluzie pe baza cifrelor, se poate afirma că în toamnă Sport club a avut o comportare constantă dar cu semne diferite

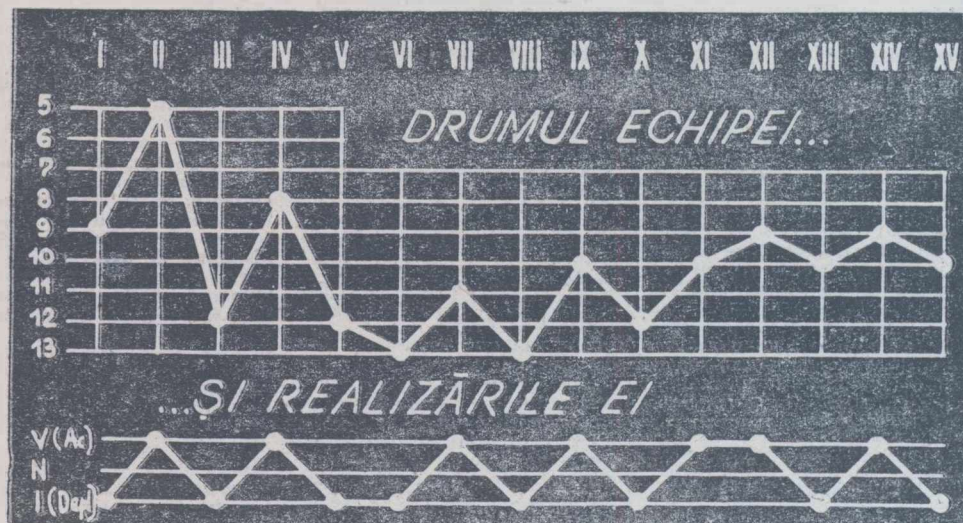
(+ și —) și acasă și în deplasare, sau o comportare dublu lineară. Numai victorii acasă, numai înfrîngerii pe teren străin...

CONCORDANȚA CIFRE—TEREN, DAR...

Dar, să vedem în ce măsură acest grai al cifrelor corespunde cu cel al... terenului.

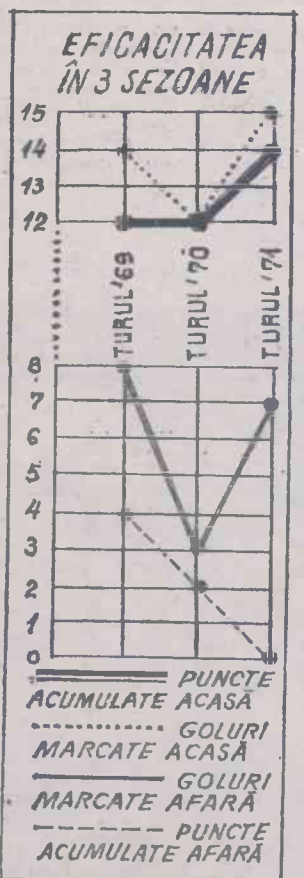
Concordanța este aproape perfectă în ce privește partidele susținute acasă. Spunem aproape pentru că, spre deosebire de primele patru jocuri (toate cîștigate la scoruri concluzive), la ultimele trei, jucătorii au transpirat mult pînă și-au văzut asigurată succesul minim, la același scor (1-0), pînă atunci trecînd prin mari emoții. După părerea noastră, explicația acestui final dificil de sezon se găsește în gradul de uzură, fizică și nervoasă, acumulat de jucători, ca și într-o stare de inhibare în care au căzut în urma nenumăratelor ratări în meciurile precedente, mai ales în cele din deplasare. Pentru o echipă formată în majoritate din jucători de

valoare medie, la care eforturile în joc sînt mai mari și cu urmări mai rapide decît la fotbalistii de valoare internațională, un număr de peste 60 de întîlniri disputate de-a lungul anului 1970 reprezintă o sursă de oboseală care își pune amprenta în finalul de sezon, cu influențe în primul rînd asupra vitezei de joc și a rației de acțiune, asupra forței de atac și a capacității de finalizare. Aceasta credem că s-a întîmplat în ultimele trei etape, cînd — pe de altă parte — Sport club a și întîlnit adversari foarte incomozi (U.T.A., St. roșu și Rapid). În orice caz apreciem că sub raportul JOCULUI și nu numai al REZULTATULUI formația băcăoană s-a situat la nivelul așteptat în virtutea posibilităților sale.



EXPLICAȚII ȘI CAUZE

În schimb, cifrele sînt într-o neconcordanță cu terenul în privința comportării în deplasare. Este foarte adevărat, repetăm, că bilanțul cifric este deficitar total: nici un punct adăugat în clasament, ceea ce constituie o notă proastă, fără îndoială. Dar trebuie recunoscut că din punct de vedere al JOCULUI echipa n-a coborît cu prea mult sub limitele cunoscute și sub nivelul de comportare, prudentă, în deplasare, al altor formații divizionare. Au fost partide chiar în care Sport club a jucat bine (Universitatea Craiova) și chiar foarte bine (Steaua). Sau întîlniri ale căror rezultate au fost decise poate în aceeași măsură cu adversarii dacă nu chiar exclusiv de băcăoani. La Timișoara, cu C.F.R., nu numai că au ratat, dar cele două goluri cu care au pierdut au fost determinate de erori grave ale apărării (pase înapoi la portar); la București, cu Steaua, Kiss, a dus pe Steaua în avantaj, la 2-1, iar la Craiova scorul a fost deschis de... Hrițcu. Una peste alta, toate au dus la starea de inhibare de care vorbeam mai sus, resimțită în primul rînd în capacitatea ofensivă și în puterea de realizare, scăderi care au



Internaționalul băcăoan DEMBROVȘCHI n-a jucat decît în trei din cele 15 meciuri ale turului, fiind mult timp accidentat. Foto: S. BAKCI

constituit carențe reale în comportarea „afară”. Făcînd o recapitulare a elementelor determinante notăm:

- Lipsa de concentrare în fazele de finalizare, cu efecte imediate în ratări numeroase.
- Greșelile copilărești individuale comise în apărare, compartiment care a devenit nesigur și a generat o prudență și mai mare din partea

celorlalți jucători, limitînd zonele de acțiune ale acestora.

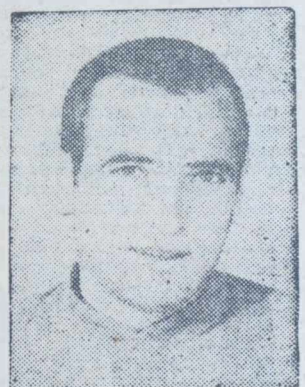
- Exagerare în jocul prudent, obișnuit la echipele aflate în deplasare, fapt care nu se poate produce decît în detrimentul ofensivei. O observație valabilă și pentru alte echipe, de altfel.

În concluzie, calificativ satisfăcător pentru JOC, insuficient pentru REZULTATE.

ELEMENTE DETERMINANTE

Pentru a completa însă, tabloul general al explicațiilor sau cauzelor trebuie să adăugăm și alte două elemente, și nu fără importanță, pentru a aprecia mai just comportarea echipei din Bacău:

dar socotim că am subliniat aspectele mai importante spre care credem că sînt îndreptate privirile și eforturile noului antrenor principal C. Rădulescu, fost la tineret-rezerve și „secund” la prima garnitură, titularizat pe acest post la mijlocul campionatului. Este vorba de acele aspecte care solicită măsuri de îndreptare astfel ca în sezonul de primăvară Sport club să steargă minusurile constatate în toamnă și să aibă o comportare simplă lineară. Formația băcăoană are asemenea resurse, care — mai bine



SORIN AVRAM



ARISTIDE GHIȚA

1. Accidentările — care au determinat descompletarea echipei și dereglarea mecanismului de joc. Mai importante au fost două: a lui Dembrowschi (a jucat trei jocuri, unul incomplet) și a lui Duțan (prezent doar la două meciuri), jucători de bază în echipă, unul în atac, altul în linia mediană. Lipsa lor s-a resimțit din plin și în apărare și în compartimentul ofensiv.

2. Rezerve de valoare și cu o pregătire, bune pentru un campionat de tineret-rezerve, dar sub nivelul cerințelor Diviziei A. Și acest fapt a făcut ca Dembrowschi — mai ales — și Duțan să nu poată fi înlocuiți corespunzător. De altfel, dintre jucătorii folosiți din echipa de tineret în campionatul trecut (Sinăuceanu și Pruteanu) n-a mai apărut nici unul în toamnă. Nume de reținut, pe lângă „recrutul” Florea din Călărași și „reconsiderații” Sorin Avram și MIOC, este cel al lui Bogdan, întrebuintat într-un meci, precum și — în special — al lui Hrițcu (din Iași), care a constituit un cîștig real și permanent pentru echipă.

Nu avem pretenția că am făcut o analiză exhaustivă,

Petre GAȚU

„Simpatizez echipa „U” Cluj. Cu toate păcatele ei. Poate că nu mă credeți, dar să știți că în ultimii șapte ani n-am absentat decât de patru ori, din motive cu totul și cu totul excepționale, de la meciurile Universității susținute pe teren propriu. Când am prins gustul fotbalului jucam la „U” Moșuț, Cromeli, Georgescu, Mureșan, Costin, Petru Emil, Ivansuc, Horațiu Moldovan, Octavian Popescu, Mateianu, Marcu, Gane, Nicoară. După plecarea acestora, „U” a coborât spre subsolul clasamentului. Oare nu credeți că a trecut cam multă vreme de când copiii teribili ai Clujului nostru se zbat în ghearele mediocrității?...“

(M. URȘU, str. Dragalina nr. 2 Cluj.
31 ianuarie 1971)

„U” — CLUJ

ÎN CĂUTAREA... ELANULUI PIERDUT!

„U” Cluj, o echipă modestă? „Șepcile roșii”, într-un anonimat total? Copiii teribili ai orașului de pe Someș în postura de... corigenți la disciplina fotbal?!

Ei, nu! Cu asemenea afirmații — vehiculate frecvent, în toamna lui '70, alături de numele uneia dintre cele mai îndrăgite echipe din fotbalul nostru — nu se pot împăca nici un moment cei ce iubește pe „U”. Și sunt mulți cei ce îndrăgesc pe „U”! Am văzut în tribunele stadionului din Parc oameni încărunțiți, legați de soarta „șepcilor roșii” de pe vremea lui „U” din anii 1932—1933 când jucau aici David, Sepi II și III, Sfera, Abrudan, Gai, Ploșteanu, Sepei, Iancovici. Vin, pe stadionul orașului, oameni în floarea virstei. Pentru că nu pot uita atacul de zile mari al anilor '64—'65 (Ivansuc — Mareu — Gane — Mateianu — Moldovan) care a adus în vitrina studenților „Cupa României”. Și vin, la peluza rezervată lor, puștii care, din cind cind, cîntă timid „Haide „U”. Vin pentru fuleurile lui Anca și șuturile lui Adam, pentru „scilipirile” lui Barbu, pentru dăruirea în joc a lui Cîmpeanu.

Vin cu toții pentru cîteva minute de FOTBAL. Dar în toamna lui '70, „U” le-a oferit puține clipe de satisfacție. Să derulăm filmul turului.

SAPTE DUȘURI SCOTIENE...

Prima etapă a turului. Cu Rapid, Răducanu, Dan, Lupescu, Dumitru înclină steagul în fața atacurilor în tromba ale studenților. Anca, Uifăleanu, Barbu etalează aceeași vigoare și pe Republicii, cu Steaua, dar fundații centrali „contribuie” substanțial la primirea golurilor. O etapă mai tirziu, campioana (U.T.A.) este ridiculizată pe același teren pe care cu un an în urmă smulgea cununi de lauri campionatului. Surpriza de proporții: după trei etape, „U” devine liderul diviziei! În această postură se prezintă la Iași și joacă foarte bine. Doi dintre portarii săi greșesc însă cit toți ceilalți din divizie la un loc! Studenții așteaptă acasă pe Steagul roșu. În tren spre Cluj, Adamache spune calm antrenorului său: „Abia aș-

tept meciul. Clujul, ca întotdeauna, mă va reabilita pentru mult timp”. „U” se bate cu Adamache, nu-l poate învinge, și „șepcile roșii” sint aruncate dincolo de locul 10 al clasamentului. Universitatea intră în rindurile anonimilor campionatului. Pierde greu la Petrolul, cîștigă în fața Jiului. Pierde nepermis la C.F.R. Cluj și normal la Bacău, cîștigă, suflului la gură, la F.C. Argeș, grație... unui penalti ratat de Frățilă! La Craiova parcă vrea să demonstreze că între echipele studențești, tot el, „U” e cel mai bun. Pleacă deja învins la Constanța. Noroc cu Bojin și ai lui pentru că, la București, cu Dinamo, știa că nu va fi de loc ușor. În 13 decembrie învinge pe Progresul după un meci fără... fotbal și Universitatea ajunge serios șifonată la ora bilanțului: 15 6 2 7 17 14 p., locul 11 în clasament.

E greu de crezut că există cineva din preajma echipei care să se declare mulțumit cu aceste rezultate contradictorii. Pentru că „U” se pretinde un team cu veleități. Aproape întotdeauna a avut la dispoziție un lot de jucători corespunzători, din cadrul căruia să se poată alcătui o formație care să joace de la egal la egal cu oricare altă echipă de A. Afirmație fără acoperire? Nicidecum.

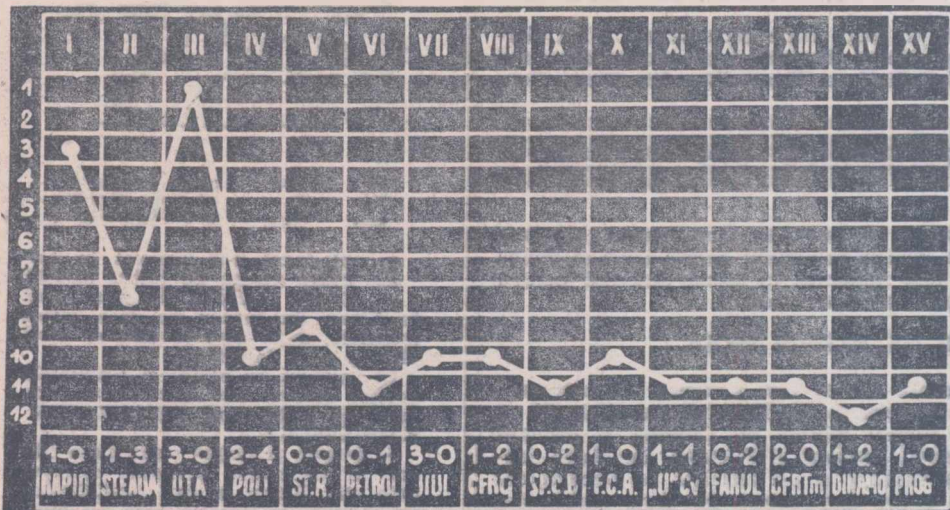
Actualul „U” dispune de patru portari, dintre care cel puțin unul, Ștefan, are talent cu carul. De altfel e și portarul echipei de tineret a țării. În apărare, clujenii au jucat de regulă cu Crețu — Pexa Solomon — Cîmpeanu, singura linie de fundasi ai cărei componenți au obținut cu toții în turul campionatului notă medie peste 7. Crețu — 7,26; Pexa — 7,46; Solomon — 7,23; Cîmpeanu — 7,13. Nici o divizionară A n-a avut un compartiment defensiv cu astfel de notări. La rîndul lor, mijlocul și atacul dispun de jucători cu valoare incontestabilă: Anca, Uifăleanu, Adam, Barbu. Și atunci? Care sint „secretele” inconstanței Universității, cauzele durerilor scotiene pe care le oferă de vreo cîțiva ani numeroșilor ei suporteri?

PĂCATELE DE AZI ALE ECHIPEI

VILVĂTAIA. Clasarea în finalul turului pe locul 11 nu constituie o surpriză neplăcută în comparație cu anii trecuți. În campionatul 1968/1969 „U” s-a clasat după 15 etape, pe locul 12 (15 6 1 8 24—26 13 p), iar în campionatul trecut pe locul 10 (15 4 7 4 20—17 15 p). Totuși, nimeni nu poate spune că studenții n-au început bine ediția actuală. Ba dimpotrivă. Cine i-a văzut jucînd pe clujeni în primele meciuri ale turului și-a amintit desigur de elanul, de vigoarea și ambițiile de altă dată ale „șepcilor roșii”. Numai că totul a fost ca o vilvătaie iscată de un foc de paie. „U” s-a stins brusc după circa 4—5 etape, încredințîndu-și destinele... terenului propriu pe care se vedea nevoită să-l valorifice la maximum.

parte a turului Anca a fost notat, în ordinea etapelor, cu 9, 6, 9, 8, 5, 9, 5! Fluctuațiile de formă ale jucătorilor au obligat pe antrenori să schimbe mereu formația, pe aripa stîngă, de exemplu, jucînd în tur Barbu, Lică, Bungău, Iordache, Munteanu, Ardeleanu și chiar Adam! Linia de mijloc a apărut, aproape meci de meci, în alcătuirii diferite: Anca — Stîncel — Ardeleanu, Anca — Mihăilă — Stîncel, Anca — Stîncel — Bungău etc. etc.

II. ANCA ÎN FAȚA UNUI EXAMEN HOTĂRI-



Cum se explică sincopa?

Se știe că înainte de a porni la un drum lung, omul grijiului se pregătește din timp, se aprovizionează cu tot ce-i trebuie în călătorie. Or, „U” Cluj și-a făcut bagajele pentru greul drum al campionatului în pripă. Sigur că și datorită unor cauze obiective. După încheierea tirzie a campionatului trecut, 11 jucători au plecat în Iugoslavia (Campionatul european universitar) și de acolo direct la mare pentru înălturarea unor traumatisme destul de grave (Solomon). „U” a început cu adevărat pregătirea exact cu două săptămîni înainte de prima etapă a turului, le-a accelerat la maximum, a debutat frumos, după trei etape devenea lider (vilvătaia!) dar căderea era iminentă. Antrenorii au încercat să mențină echipa pe linia de plutire schimbînd, treptat, treptat, ciclul săptămînal al antrenamentelor. Pe parcursul celor 15 etape s-au lovit însă în permanență de alte trei mari greutăți.

I. FLUCTUAȚIILE DE FORMĂ ALE JUCĂTORILOR. Cu mici excepții, fundasi n-au dat prea mare bătaie de cap conducerii echipei. Oscilațiile cele mai pronunțate le-au avut mijlocișii și atacanții. Barbu a jucat de 30% din capacitatea pe care o are, Uifăleanu, Anca, Ardeleanu, Adam, Munteanu au alternat jocurile foarte bune cu altele penibile. Iată confirmările. În etapa I Uifăleanu joacă de nota 8, în următoarea de 5 cu indulgență, în etapa a 7-a de nota 9, pentru că în a 10-a să primească 4! În prima

TOR. Cei doi antrenori clujeni — Sepei și Băluțiu — afirmau mai de mult că „U” păcătuiește printr-o insuficiență organizare a jocului, nedispunînd la ora actuală de un coordonator capabil să-și dirijeze echipierii, să gîndească în teren desfășurarea jocului. Desele schimbări în linia de mijloc au fost, așa cum arătam, și fortuite, dar într-o oarecare măsură și necesare, cei doi tehnicieni căutînd o soluție la problemei, încercînd posibilitățile tuturor celor bănuți a fi apți pentru rolul de dirijor al echipei. Dan Anca intru-neste asemenea condiții. De altfel, la ora actuală, cu el se lucrează intens pentru ca din primăvară, să preia bagheta echipei sale. Și poate că Anca va reuși să elimine mare parte din hăzardul acțiunilor ofensivei clujene.

III. PRĂBUȘIRI INSTANTANEE. Remus Cîmpeanu, căpitanul „șepcilor roșii”, își reamintește recent că „U” Cluj era, nu cu mult timp în urmă, una dintre puținele echipe din A care reușea să remonteze handicapuri de 2—3 goluri. Faptul demonstra cu prisosință tăria de caracter a jucătorilor, puterea lor de concentrare în meciurile decisive. Rar își pierdeau capul. Acum însă... Dovezi ale fisurilor existente în pregătirea psihică? Imediat după primirea unui gol, „U” se prăbușește ca un castel de cărți de joc, devenind extrem de vulnerabil. Așa a fost la Iași, cu Steaua și Dinamo la București, la Constanța cu Farul, la Bacău cu Sport Club. Jucătorii

devin irascibili atunci cînd scorul le este defavorabil. Nu-și mai controlează mișcările, uită pînă și cele mai elementare sarcini pe care le au de îndeplinit!

ȘI ALTELE. Pe parcursul celor 15 etape, de Universitatea s-au mai ținut școli și alte necazuri. Unele, cu mai multă atenție, ar fi putut să fie evitate, desigur. Dar n-au fost, aducîndu-și în acest fel contribuția la obținerea unor rezultate nesatisfăcătoare. 1. Cîțiva jucători au fost accidentați. 2. Frecvența atacurilor a scăzut îngrijorător de mult.

peanu, Crețu și toți ceilalți au făcut sute de sprinturi cu sau fără mingea, au ridicat 2000 kg. (halterele de 15—20 kg., în serii repetate de mai multe ori), au executat sute întregi de exerciții pentru întărirea capacității de efort. Apoi, pe terenul de zgură, Adam, Barbu, Ardeleanu, Uifăleanu i-au făcut pe Moldovan și Totoianu să plonjeze în zgura dură la tirul șuturilor trase de dincolo de 16 m.

— Trebuie să redevenim echipa de elan de acum 6—7 ani. Și fără o condiție fizică excepțională, e greu să ajungem la acea echipă-etalon. Băieții au înțeles perfect aceasta. Altfel, Ștefan nu s-ar antrena singur, iar cei care au examen n-ar veni seara tirziu la teren pentru a recupera e-rele de pregătire!

Sepei și Băluțiu ne vorbeau cu încredere. Amîndoi visează și luptă pentru un „U” ca cel al anilor '64-'65. În serile acelea de început de februarie, Solomon și Cîmpeanu deveniseră... liderii efortului, Barbu marca cu șuturi năpraznice de la 20 m. Stîncel depășea cele 2000 kg la haltere!

Îi talonau, la un pas, Poraschi, Mihăilă, Iordache, Munteanu II. Două generații încearcă reabilitarea alb-negrilor cu potcoava pe piept.

„Eu nu cred că există în prezent vreun jucător la „U” care să nu-și iubească echipa. Dar numai atît nu e suficient. „U” are nevoie de afecțiune, desigur, dar mai mult ca orice, are nevoie de sacrificii din partea ju-



DAN ANCA

cătorilor săi. Sint ei dispuși să le facă?... Se pare că da, stimată cititoare M. Urșu. Pentru că i-am văzut, pe un ger de crăpau pietrele, transpirînd de mama focului! În egală măsură pe Solomon și Poraschi, pe Adam și Iordache, pe Cîmpeanu și Mihăilă.

Laurențiu DUMITRESCU

2000 kg. ȘI CHIAI MAI MULT!

Înainte de a pleca în turneu în Albania, am asistat la două dintre antrenamentele Universității. Au început la 15,30 și s-au încheiat tirziu, o dată cu lăsarea nopții. Într-o singură oră, Solomon, Stîncel, Cim-

JUCĂTORI FOLOSIȚI	MECIURI JUCATE	TOTAL MINUTE	NOTA MEDIE
1 ȘTEFAN	11	973	7 72
2 MOLDOVAN	4	335	6 75
3 TOTOIANU	1	25	5
4 NEGRU	1	17	6
5 CREȚU	15	1350	7 26
6 PEXA	13	1170	7 46
7 SOLOMON	13	1138	7 23
8 CÎMPEANU	15	1305	7 13
9 PORASCHI	1	90	6
10 SOPTEREAU	3	225	7 33
11 MIHAILĂ	6	495	7 33
12 ANCA	15	1350	7 35
13 ARDELEANU	14	946	6 38
14 MUNTEANU	14	998	6 50
15 STÎNCEL	13	846	6 91
16 UIFĂLEANU	15	1213	6 42
17 ADAM	14	1260	6 71
18 BUNGĂU	5	219	6 22
19 BARBU	8	720	6 87
20 IORDACHE	3	166	5 66
21 LICĂ	2	110	6

AU MAI RĂMAS 24 DE ZILE PÎNĂ LA RELUAREA DIVIZIEI NAȚIONALE A

DINAMO - aprecieri măgulitoare RAPID - comportări contradictorii

SÃO PAULO, 16 (prin telefon, de la corespondentul nostru). Dinamo București a susținut duminică noaptea penultimul său joc din turneul sud-american. A fost un joc interesant, aplaudat, în care fotbalistii bucureșteni au dat o replică mai mult decât frumoasă reputatei formații F.C. Sao Paulo, echipa celebrului Gerson. Dinamo a pierdut cu 2-1 (1-0) dar, așa cum scriau ziarele, apărute a doua zi după meci, un rezultat de egalitate era cel mai just. Într-adevăr, chiar și desfășurarea partidei conducea spre un meci nul.

După ce Gerson a deschis scorul în min. 18, fructificând o pasă de la Toninho I (șutul a fost violent, din afara careului), Dinamo a reușit să egaleze în min. 67 prin Dumitrache, pasa decisivă fiind trimisă de Moldovan. Deci 1-1, în ciuda faptului că atât fotbalistii brazilieni cât și cei români au construit numeroase atacuri, au șutat frumos la poartă, prilejuind intervenții spectaculoase ale celor doi portari. Și, cînd toată lumea se împacăse cu acest rezultat de 1-1, intervine o lovitură de teatru: nefiind de acord cu scorul egal, arbitru Jose Olimpio de Oliveira, din Sao Paulo, sancționează pe Dinamo cu un fault imaginar în min. 89. Gerson execută în bară, Constantinescu se aruncă în direcția balonului dar nu-l poate atinge și tot Gerson reia în plasă. Fără această intervenție a conducătorului partidei, Dinamo ar fi reușit încă un rezultat frumos în acest turneu. Arbitrajul lui Oliveira este criticat astăzi în toată presa locală.

Au jucat echipele:

SÃO PAULO: Wanderley — Forlan, Dariu, Arlindu, Gilberto, Edson, Gerson, Paulo, Berto, Toninho I, Toninho II.

DINAMO: Constantinescu — Ștefan, Stoianescu, Cheran, Deleanu, Nunweiler VI, Dinu, Sălceanu, Moldovan, Dumitrache, Lucescu.

Jocul a scos în evidență, pe lângă clasa recunoscută a lui Gerson, a internaționalului argentinian Forlan și a binecunoscutului Toninho I, valoarea unor fotbaliști ca Nunweiler VI, Dinu, Con-

CORRESPONDENȚĂ TELEFONICĂ DIN BRAZILIA

stantinescu, Ștefan, Dumitrache și Lucescu. Dumitrache, eliminat în min. 89 pentru proteste la decizia arbitruului care a adus al doilea gol lui F. C. Sao Paulo, a fost aplaudat la scenă deschisă pentru driblingurile și acțiunile inițiate și conduse de el.

FELICITARILE LUI VICENTE FEOLA

Figura rubicondului Vicente Feola, fost antrenor al reprezentativei Braziliei, este bine cunoscută în fotbalul mondial. El a fost, în ultima vreme, tot timpul alături de Dinamo, a discutat multe ore cu antrenorii Traian Ionescu și Nicușor, iar după meciul de duminică a venit la vestiare și i-a felicitat pe bucureștenii pentru fotbalul frumos și curat demonstrat în fața publicului paulist, bun cunoscător al acestui sport.

De altfel, despre Dinamo se spune că a fost cea mai bună echipă străină de club care a evoluat în acest sezon în Brazilia.

Marti seara (n.r.: miercuri dimineața, conform orei Bucureștiului) Dinamo sustine ultima sa partidă din acest turneu întîlnind pe stadionul Pacaembu formația Portuguesa, aceiași care a întrecut pe Rapid cu 5-0. Simbata trecută, Portuguesa a învins Vojvodina Novi Sad cu 4-2 și a arătat o poftă de joc deosebită, meciul cu Dinamo devenind, în acest fel, și mai interesant.

Deși va juca, mai mult decât sigur, fără Nunweiler III și Doru Popescu, aflați în tratament după accidentările suferite, se așteaptă o replică valoroasă din partea lui Dinamo.

Un ultim amănunt în legătură cu Dinamo: conducerea clubului F. C. Sao Paulo a oferit un dejun conducătorilor echipei bucureștene, prilej cu care a fost manifestată dorința reciprocă de a se întări legăturile dintre cele două cluburi. S-a făcut un schimb de cadouri, fanioane și insigne la „Terasa Italia”, cel mai mare restaurant din Sao Paulo.

RAPID, PE URMELE LUI DINAMO

Rapid București este echipa rezultatelor surpriză. După ce pierde la scor, reușește rezultate de egalitate cu cine nu gindești. După acel 2-2 de la Porto Alegre, cu F. C. Internacional, iată acest 0-0 în fața lui Vasco da Gama, echipă bine cotate în Brazilia și chiar în fotbalul mondial. Rezultatele contradictorii ale bucureștenilor ridică însă semne de întrebare asupra pregătirii jucătorilor.

Miercuri Rapid joacă la Campinas cu F. C. Guarani, formația întrecută de Dinamo cu 1-0. Guarani, care acum câteva zile a realizat 2-2 cu Spartak Praga, face parte din „divizia specială”, recent creată, care reprezintă, de fapt, primul campionat sistem divizie organizat în Brazilia.

PEDRO VILLA

F. C. ARGEȘ - jocuri internaționale pînă la începerea campionatului

Echipa F. C. Argeș își pregătește asiduu returnul campionatului disputînd în continuare cîteva meciuri internaționale de verificare. Astfel, la 21 februarie piteștenii vor întîlni pe teren propriu divizionara B din Iugoslavia, Spartak Subotića, după care vor efectua un turneu-fulger în R. D. Germană unde vor disputa două partide cu adversari puternici: în ziua de 26 februarie vor juca cu Chemie Halle iar două zile mai tîrziu cu alt partener prestigios, Motor Jena, actuala campioană a țării.

ECHIPELE NOASTRE, ÎN STEUA invingătoare și învinsă în Iran

TEHERAN, 16 (prin telefon). De la corespondența trimisă pentru numărul trecut și pînă la acest telefon, principalele evenimente din turneul echipei Steaua au fost — se înțelege — cele două partide susținute aici, la Teheran. Să începem deci cu ele... În jocul disputat vineri trecută, și al cărui rezultat este de acum cunoscut, Steaua a învins formația Oghab (clubul aviației iranienne) cu 2-0 (1-0), prin golurile marcate de Ștefănescu și Vigu.

Luni, bucureștenii au susținut al doilea meci al turneului lor, întîlnind echipa PAS (clubul poliției) de care a fost învinsă cu 1-2 (0-0) prin punctele marcate de Sătmăreanu (autogol) și Maleki. Golul formației noastre a fost realizat de Tătaru, din penalti.

În continuare, programul turneului este următorul: Miercuri 17 februarie: cu selecționata de tineret a Iranului; vineri 19 februarie: cu TAJ, campioana Iranului, deținătoarea „Cupelor campionilor Asiei”. Simbata se pleacă, pe calea aerului, spre Beirut. Acolo, duminică, așa cum am mai anunțat, Steaua va evolua în cadrul unui cuplaj internațional, în compania echipei Homenmen.

Cîteva considerații asupra jocurilor și, mai ales, asupra concluziilor de pînă acum ale antrenorilor



SĂTMĂREANU

- Căutările antrenorilor, pentru formele de compartimente continuă
- Forul de specialitate din Teheran solicită un tehnician român pentru funcția de antrenor federal ● Mathews a jucat în selecționata... de tineret a Iranului.

privind definitivarea formației pentru campionat, căci aceasta rămîne principalul scop al turneului:

— Atît în meciul cu Oghab cît și în acela cu PAS, Steaua a avut inițiativa, a dominat, a avut situații de a înscrie. Dar în vreme ce în primul joc, calmul și luciditatea nu i-au părăsit pe elevii lui Covaci și Constantin, în secunda întîlnire, după ce au fost conduși cu 2-0, ei s-au precipitat, au căutat să finalizeze cît mai rapid și, în consecință, au greșit, au ratat foarte mult.

— Antrenorii caută în permanență formulele cele mai echilibrate și mai productive, pentru toate compartimentele. Astfel, pentru apărare, s-a încercat, pentru postul de fundaș stînga, o linie cu Cristache și Sameș. Apoi, accidentarea lui Hălmăgeanu, a obligat la trecerea lui Cristache pe dreapta și folosirea lui Sătmăreanu ca fundaș central. Dar reîntrirea lui Hălmăgeanu, prevăzută pentru următoarele partide, va duce la o utilizare a liniei probabile pentru campionat. La mijloc, formulele uti-

lizate au fost următoarele: Ștefănescu—Vigu; Dumitriu III—Vigu; Cluțac—Vigu. În sfîrșit, în atac, cuplurile de înaintași centrali utilizate, au fost următoarele: Tătaru—Iordănescu și Tătaru—Ștefănescu.

Se poate spune că, în momentul de față, punctele fixe ale formației sînt: Coman—Vigu—Tătaru. O subliniere pentru Marcu, acest jucător tînar, cu multe posibilități, care se pare că va cuceri locul de extrem stînga în formație.

Și-acum, cîteva evenimente petrecute aici, pe care doresc să le relatez cititorilor:

● A doua zi după sosirea la Teheran, întreaga delegație de sportivii români a fost primită de Lt. generalul P. Khosrovan, președintele Organizației de educație fizică a Iranului.

● La Teheran este în construcție un mare stadion, cu 100 000 de locuri; el va fi inaugurat în luna octombrie a acestui an, în cadrul unor mari festivități.

● Mici, dar calde festivități s-au organizat în cadrul delegației fotbalistilor noștri pentru a-i sărbă-

tori pe P. măgeanu reanu caplînt — zile — 25, pectiv, 27 Sărbătorii cadourilor d conducerii a coechipii

● Feder bal a Ira nuntat că solite u noastre u pentru po trenor fe cialii iran ționau să antrenorul Petrescu, — cum se activa la cadrul fed ciei.

● Organ diționalei „Turneu aflată la ție, au co vor invita ceastă edi avea loc echipe de Rom celea a buri din U.R.S.S., R.D. Ger cia, etc.

— Cu do inte de so tră la Tel vut loc u onoarea u cei mai cu ernațional Habibi, ca tras din competițor desfășurat dintre Iranului și tineret iran tul de m l-a consti la la meci lui interna glez Mathe evoluat în de tineret

S. C. BACĂU: „Pete albe” în 11-le pentru rel

Luni seara s-a înapoiat în Capitală echipa de fotbal SPORT CLUB BACĂU. Ea a susținut în Liban un turneu de șase jocuri încheiate, după cum se știe, cu cinci victorii și o înfrîngere.

În legătură cu rostul și rezultatele acestui turneu am discutat mai pe larg cu antrenorul CONSTANTIN RADULESCU:

— Scopul principal care ne-a făcut să acceptăm invitația clubului Safa din Beirut a fost posibilitatea de a lucra în această țară pe terenuri uscate, urmărind pe de o parte pregătirea fizică specifică și îmbunătățirea tehnicii jucătorilor, iar pe de alta, conturarea unei echipe în vederea returului ce se apropie. Dar exact ca în proverbul cu socoteala de acasă care nu se potrivește cu cea din țig, rezultatele pozitive ale turneului vor fi, probabil, mai mici datorită timpului excesiv de umed întîlnit în Liban. Zile întregi a plouat, încît a fost dat peste cap ritmul disputării meciurilor. După ce am disputat partida cu Sagessa (2-0), am făcut o pauză de patru zile din cauza ploilor și apoi trei zile la rînd

am disputat cîte un meci: 2-0 cu Tadamon, 4-0 cu Homenmen și 2-0 cu F.C. Tripoli. La numai o zi distanță am jucat cu Nijmi, singurul meci pierdut și încă cu 3-0. În sfîrșit, după alte două zile, jocul cu Safa, în care am cîștigat cu 3-1. Datorită schimbărilor neprevăzute în program a trebuit să ne refacem și noi planificarea antrenamentelor. Oricum, zilnic am avut ore de pregătire

— Ați fost și anul trecut cu S.C. Bacău în Liban. A crescut de atunci și pînă acum valoarea echipelor din această țară?

— Formațiile întîlnite au fost substanțial mai bune decît cele din primul turneu. Și asta nu numai datorită saltului lor de valoare, ci și datorită altui motiv: pentru că nu se dispută campionatul național, echipele întîlnite erau de fapt niște selecționate, ceea ce nouă ne-a convenit. Meciul pierdut, este adevărat, la un scor clar, are... cîntecul lui: 1-am disputat după aceea serie de trei partide consecutive și după meciul cu

F.C. Tripoli, un joc de mai greu din tot turneul ploii terenul era foarte, 1. În plus, partida cu Nijmi după o zi de odihnă în c rii numai la odihnă n-au dul...

— Ce echipă se contur retur?

— Mai avem probleme privește linia de fund centrali. În general, 11-le voi arunca în focul ret are „pete albe”, semne de care sper să-și găsească pînă la 15 martie. Echip cam în felul următor: (Sănădeanu, Velicu, Cor Nedelcu, Hrițcu (Duțan) Dembrovski, ?, Florea (

— Cine a fost golgeterul?

— Băluță. A marcat 5. După el, Dembrovski cu bine ar fi ca ei să... ductivi și în campio...

PROGRESUL și-a început turneul în Liban

- Anual, 4-5 echipe românești vor juca, în sezonul de iarnă pe stadioanele libaneze ● Cuplajul internațional de duminică, de la Beirut, va sărbători și 5 ani de activitate ai lui Ionică Bogdan la Racing ● Programul complet al jocurilor alb-aiabaștrilor.

după sosirea noastră aici: după partida susținută astă seară cu Independența, echipa din str. dr. Staico-vici va evolua joi, la ora 15 (aceeași oră cu a Bucureștiului), în compania formației Homenmen iar duminică, în deschidere la meciul Steaua — Homenmen, va juca cu Racing Beirut. Cuplajul internațional de duminică suscită un interes deosebit la Beirut. Deși vremea este ploioasă, locațiunea biletelor cunoaște un start promițător. Se contează pe o totală vinzare a locurilor stadionului, 15 000 la număr. Cuplajul va prileji și sărbătorirea lui Ionică Bogdan, care implinește 5 ani de acti-

vitare la Racing Club.

Si-acum, cîteva re-latări de la primul meci al Progresului, disputat astă seară, de la ora 19, în compania lui Independen-

PROGRESUL — INDEPENDENȚA 3-0 (2-0)

Bucureștenii au fost superiori su pectele. Au marcat: Dudu Georg 18 și 30) și Năstase (min. 80, din lo ră de la 18 metri). Formația prezei chipa noastră: Gherghel — V. Pop doiu, Grama, Dumbravă — Tănăsescu Sandu Ion, D. Georgescu, Năstase, parcursul meciului au fost utilizați jucători care au efectuat deplasări: Adr. Constantinescu, D. Iordan, Flidu Mircea.



MAN

MECIURI DE PREGĂTIRE, PE PATRU CONTINENTE

U.T.A. a evoluat cu succes în Grecia

AZI, ARĂDENII JOACĂ LA XERES



LERETER

Echipa U.T.A. a susținut — după cum se știe — primul meci în cadrul turneului pe care îl întreprinde în Grecia, fața a 5000 de spectatori, întâlnind formația de divizia A Aris Salonic, câștigătoare a ultimei ediții a cupei. Meciul a fost plăcut, cursiv, demonstrând tehnice la nivelul exigențelor ambelor echipe. Grecii au schis scorul în min. 8 prin Cocos, dar replica arădenilor a fost omplă și Axente a egalat 24 de minute mai târziu. Golul victoriei a înscris Domide care a reluat în volă o centrare excelentă a lui Chiopu. Golul acesta rapid și estetic a declanșat aplauze spontane în bună, prelungite și în finalul meciului, când U.T.A. forța fără echi-c poarta echipei gazdă.

Trei meciuri pentru Jiul R. D. Germană

La 26 februarie Jiul Petroșani va pleca într-un turneu de trei jocuri în Republica Democrată Germană.

— Ce echipe veți întâlni? — I-am întrebat ieri pe antrenorul mine-or, Ion Bălănescu.

— Vom juca numai cu echipele primei divizii: Chemie Leipzig, Vismut Aue și Stahl Riesa. Este bine când vom juca și ordinea meciurilor nu s-au stabilit încă. Trebuie să subliniez însă că partele acestora, tari, vor permite câștigătorilor mei să atingă o formă mai bună încă din prima etapă a campionatului. Pentru că trebuie să începem returul în forma capacităților noastre maxime, pentru a putea să ne îndepărțăm de zona periculoasă a clasamentului.

— Ce lot va face deplasarea? — Propunându-ne să pășim în câmpul de joc bine pus la punct, e mai bine ca în turneu pe care-l în efectua să cristalizăm echipa de bază. Așa că nu vor lipsi din lot: Caramalis, Stoker, Matei, Dodu și Tonca, mijlocii Remus Popa, Sandu și Mihail, atacanții Peronescu, Ion Constantin, Libardi Naidin, Comanici etc.

Turneul terminându-se în 8 martie, Jiul va juca meciul său de deplasare la data de 10 martie, cu Greifswald, la Brăila.

Din formația U.T.A., cea mai bună impresie a lăsat-o Lereter care a dirijat fără cusur întregul sistem defensiv al echipei. Alături de Lereter evidențiem pe Gornea, Pojoni, Petescu și Axente. U.T.A. a jucat în următoarea alcătuire: Gornea — Calin, Lereter, Pojoni, Popovici — Domide (Chiopu), Petescu (Birău) — Broșovschi, Axente, Kun II, Dumitrescu (Sima).

Ziarul de specialitate „SPORT” nota a doua zi după meci: „Românii au surclasat echipa Aris cu mijloace tehnice și tactice superioare. Ei au dominat 70 de minute din meci și n-au fi mirat pe nimeni dacă scorul ar fi căpătat proporții mai nete”. De bun augur nu ni se pare atât victoria în sine, cât jocul organizat și precis al campioanei, acum în prima perioadă pregătitoare. De altfel disciplina tactică strictă, ca o caracteristică esențială a jocului U.T.A.-ei, a fost remarcat după meci și de cunoscutul antrenor Dan Gheorghiadis, prezent la Salonic cu noua sa echipă Chaux de Fond (Elveția). El ne-a declarat: „U.T.A. este o echipă care știe ce vrea și m-a impresionat buna organizare a jocului în teren. Apărarea a fost la înălțime, atacul sub valoarea liniilor din spate. L-am urmărit cu atenție pe Domide. Este un jucător deosebit, dacă ar avea mai multă viteză, ar fi un jucător perfect”. Antrenorul Dumitrescu și-a exprimat satisfacția pentru rezultat și pentru joc. Iată cum „a văzut” el această partidă: „Sînt mulțumit de aportul individual al jucătorilor și de compor-tarea de ansamblu a echipei. Potențialul U.T.A.-ei demonstrat în acest meci trebuie privit într-o lumină favorabilă, avînd în vedere că echipa greacă este angrenată, spre deosebire de noi, în plin campionat. M-a bucurat încadrarea lui Popovici și Kun în angrenajul echipei. Adversara noastră, echipa Aris, dispune de jucători tehnici și cu temperament, dar jocul lor este întîmplător, nesubordonat unei idei distincte”.

După jocul de la Salonic, U.T.A. s-a deplasat la Kavala, o etapă intermediară înaintea următoarelor două partide cu Panseraikos din Xeres (17 februarie) și Kavala (24 februarie). Aici la Kavala, un oraș incântător de pe malul Mării Egee, echipa și-a fixat un fel de „comandament stabil”, unde efectuează antrenamente zilnice. Toți jucătorii se simt bine, clima este dulce, iar ambianța incântătoare.

La ora cînd transmit această co-respondență, băieții cîntărează orașul, vizitînd nenumăratele sale vestigii istorice. Toți membrii delegației s-au simțit flatați, atunci cînd pe străzile orașului, locuitorii, aflînd identitatea fotbalistilor care-i vizitează, asociau cu glas tare la numele U.T.A.-ei cuvîntul Feyenoord. „U.T.A.—Feyenoord”, așa sînt interpelați (semnificativ) aici la Kavala mesagerii din Arad ai fotbalului românesc.

GHEORGHE CIORANU

După turneul de trei jocuri în Ghana, echipa Politehnica Iași s-a imbarcat din nou în avion (marți 16 februarie) cu destinația Africa. De data aceasta, leșenii vor poposi în R.A.U., dînd curs unei invitații nominalizate a federației de specialitate din această țară. Antrenorul Vintilă Mărdărescu, cu un ceas înaintea plecării, ne-a făcut următoarea declarație:

„În răstimpul dintre aceste două turnee, Politehnica Iași a efectuat

La al doilea turneu organizat în perioada de întreprindere a campionatului (primul, cu un caracter pronunțat de destindere, a avut loc între 22 decembrie 1970 și 9 ianuarie 1971, în Grecia), Petrolul își propune definitivarea viitoarei formule de echipă și verificarea potențialului său de ansamblu înaintea returului, în cadrul unui program de trei jocuri pe care urmează a le susține în Algeria, la sfîrșitul acestei luni.

Într-o convorbire recentă, purtată cu conducerea tehnică a echipei ploieștene, aceasta ne-a furnizat — pe lîngă unele informații privind stadiul actual de pregătire din etapa precompetițională — și unele amănunte interesante în legătură cu apropiata „expediție algeriană”. „Mai întîi, a precizat antrenorul principal, prof. C. CERNAIANU, turneul nostru vine să completeze, în condiții

Reîntoarsă acasă, la sfîrșitul săptămînii trecute din turneul întreprins în Grecia, echipa brașoveană Steagul roșu a intrat într-o nouă etapă a pregătirilor. Antrenorul ei, Valentin Stănescu, pe care l-am interviuat cînd minute, ne-a relevat cîteva aspecte asupra celor realizate în turneul amînit și, bineînțeles, a preocupărilor viitoare înscrise pe agenda sa de lucru.



— Rezultatele obținute în Grecia vî sînt cunoscute — ne spune interlocutorul. De aceea nu le mai repet. De altfel noi apreciem bilanțul celor 17 zile ale turneului, nu atît prin prisma scorurilor înregistrate, ci prin volumul sport de muncă pe care l-am efectuat



GROZEA, accidentat, urmărește gînditor antrenamentul coechipierilor.

în condițiile unei clime propice desfășurării antrenamentelor. Mai bine zis am continuat un travaliu pe care l-am început acasă cu maximum de seriozitate.

— Ce obiective concrete ați urmărit? — În primul rînd, îmbunătățirea pregătirii fizice specifice a jucătorilor, folosind, firește, diverse mijloace adecvate pentru a nu crea o stare de monotonie și plictiseală la antrenamente. Problemele tehnice și tactice au fost abordate, fie individual cu fiecare jucător, în funcție de specificul postului, fie în ansamblu, pe echipă, cu ocazia celor patru jocuri disputate. Cu Adamache s-a lucrat mai puțin din cauza terenurilor tari, negazonate, urmînd ca acum, la Brașov, să intre într-un program de pregătire cu totul special.

— În tur Steagul roșu, a fost etichetată de cronicarii ca „echipa campioană a ratărilor”, în ciuda jocurilor bune realizate. Probabil că nici în Grecia nu s-a dezmîntat?

— Categorie că nu! Este, dacă vreți, problema cea mai grea care ne-a frîmintat și ne frîmîntă. Am făcut un mare pas, acela că ne creăm situații suficiente de gol, ratate însă incredibil de atacanți, rîmăși singuri cu portarul în fața. Cum s-a întîmplat și în turneul întreprins. Explicația este atît de simplă ca și atunci cînd spui că doi și cu unul fac trei. Să mă fac înțeleș: înaintașii în culpă nu profită de prima situație ci se complică, cău-tînd-o pe a doua sau a treia care de cele mai multe ori se soldează cu eșec. Îmbunătățirea finalizării rîmîne, așadar, marea temă de meditație a acelor care joacă. Sigur, rolul antrenorilor, vom căuta la pregătire să eliminăm această deficiență, determinată de diversi

cît mai apropiate de viitoarele solicitări oficiale, pregătirea prin joc începută acasă, după reîntoarcerea de la Predeal și pe care o încheiem, de altfel, în cursul acestei săptămîni cu două partide-test, în compania Metalului Plopieni și Poianei Cîmpina”.

În Algeria, Petrolul va susține trei întîlniri, într-o succesiune de miercuri-duminică-miercuri, caracteristică perioadelor competiționale aglomerate. Datele cînd se vor juca aceste meciuri au fost fixate, în principiu, astfel: la 24 februarie la Oran, la 28 februarie la Alger și la 3 martie la Arabat, cu adversari încă nestabiliți. Lotul ploieștean, compus din 17 jucători, în rîndurile cărora au fost incluși și doi dintre titularii în perspectivă, Unchiașu și Ciupitu, părăsește țara la 21 februarie, urmînd a se înalpa la 4 martie, cu cîteva zile înaintea startului oficial al sezonului. (m.i.).

Valentin Stănescu: „Turneul nostru a fost util”

factori mai mult sau mai puțin obiectivi.

— Ce anume ați mai urmărit de pus la punct în această perioadă pregătitoare desfășurată în Grecia?

— Pe fondul îmbunătățirii jocului de ansamblu al echipei, ne-a preocupat permanent ideea creării superioarălor numerice, mai ales în atac, pe care trebuie să o realizăm mijlociile. Se pare că sîntem pe un drum bun.

— Turneul, deci, s-a dovedit util?

— Acumulările făcute mîi multumesc. Deja se conturează o serie de indicii calitativi superiori față de trecut. Important este, și vîi rog să evidențiați acest aspect, că toată perioada pregătitoare, începută încă de la Polana, s-a desfășurat în condițiile unei exigențe discipline și a unei atmosfere de înaltă responsabilitate din partea tuturor jucătorilor. Cînd antrenorii au auzit de la elevilor lor la greaua muncă pe care împreună o desfășurăm, totul merge ca pe roate...

— Și Valentin Stănescu n-ar mai fuma, să zicem la un joc Steagul roșu— Rapid, 40 de țigări Snagov...

— Așa e! Cînd echipa joacă bine, chiar dacă pierde, în ziua aceea rîmîm la rația mea obișnuită.

— În sfîrșit o ultimă întrebare: Care este programul viitor al echipei pînă la începerea sezonului oficial?

— În afara antrenamentelor, jocuri și iar jocuri pentru cristalizarea formulei de echipă. Lista lor n-am definitivat-o. Facem încă investigațiile de rigoare. Doar unul singur a fost hotărît încă din ianuarie: cu Dinamo București la Brașov pentru 28 februarie.

St. T.

POLITEHNICA IAȘI traversează a doua oară Mediterana

antrenamente zilnice, punctate de jocuri la două porți în compania formației de rezerve-tineret. Am urmărit remedierea unor lipsuri constatate cu ocazia turneului din Ghana (insuficiență demarcare simultană și replicare tactică, precum și unele stîngăcii tehnice) și consider că în bună parte scopul a fost îndeplinit. Vorbește poate de la sine suita rezultatelor în compania echipei de tineret: 1-0, 4-0, 6-0, ceea ce trădează o revenire progresivă la forma

ideală. Aceste meciuri pregătitoare, ca și cele patru partide pe care le vom susține în R.A.U. în zilele de 19, 21, 26 și 28 februarie (cu adversari încă nedenumiți), au cristalizat oarecum ideea tactică de bază și au mărit nivelul capacității de efort. În ajunul plecării în R.A.U. toți jucătorii sînt valizi, manifestă o formă corespunzătoare, sînt încadrați solid în formula de echipă care a început să se contureze încă cu ocazia turneului din Ghana. Adică: Iordache—

Romilă, Ianul, Alceu, Pal — Mărdărescu, Simion — Ineze, Lupulescu (Marica), Cuperman, Moldoveanu. Alături de ei mai fac deplasarea Cizic, Stoicescu, Gavrilă și Goleac.

În ultima vreme existența echipei noastre a fost marcată pozitiv de promovarea generală a sesiunii de examene. O evidențiere pentru portarul Cizic care a absolvit ultimul an de facultate cu note excelente”.

Detalii asupra turneului lui „U” - CLUJ în R. P. Albania

De zece zile fotbalistii de la „U” Cluj se află în turneu în Republica Populară Albania. Pentru a afla amănunte în legătură cu comportarea clujenilor am luat legătura telefonică cu hotelul „Djaiti” din Tirana, acolo unde își are reședința delegația fotbalistilor clujeni.

La capătul celălalt al firului vocea antrenorului federal, CORNEL DRĂGUSIN, care însoțește echipa, ne-a pus în temă cu activitatea de pînă acum.

„Din capul locului trebuie apreciată ospitalitatea de care au dat dovadă gazdele noastre. Mă refer, în principal, la excelentele condiții de cazare și masă ca și la atenția cu care sîntem înconjurați permanent. Interesul publicului pentru fotbal este deosebit în această țară. Pînă acum, în cele patru partide susținute, am fost urmăriti de 95.000 de spectatori. În primul meci, clujenii au avut ca adversar echipa de tineret a Albaniei, pe care au învins-o cu 1-0 prin golul marcat în prima repriză de Adam. Am asistat la un joc de bun nivel tehnic și spectacular în care stîndii au dominat copios. În special, în repriza secundă. În al doilea meci „U” Cluj a înțîlnit o puternică echipă — selecționata divizionară a cluburilor din Tirana. Gazdele au avut inițiativa în prima repriză, cînd, de altfel, au și deschis scorul, iar clujenii în a doua. Meciul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate (1-1), autorul golului fiind Munteanu II (în min. 87). În al treilea joc, clujenii au cîștigat în fața unei echipe pe cît de simpatizată, pe atît de apreciată și anume formația Besa din prima categorie Devond. creditul acordat de forul de spe-

cialitate care a hotărît ca această echipă să reprezinte R. P. Albania în „Cupa balcanică”. Și de data aceasta, jucătorii clujeni au manifestat o vervă deosebită, aducîndu-și victoria cu 2-1 prin golurile realizate de Mureșan și Adam.

Penultimul meci al turneului a avut loc duminică 14 februarie, la El Bassan, cu echipa Labioti, care ocupă locul cinci în clasamentul primei divizii. Dacă pînă la acest joc comportarea studenților a fost multumitoare, împotriva echipei Labioti ei au jucat slab, fiind învinși cu 2-1 (1-1). Unicul punct al clujenilor a fost marcat de Mihail în min. 38, care a reluat mingea cu capul la un corner executat de Munteanu I. Care sînt cauzele înfrîngerii? În primul rînd studenții și-au subapreciat adversarul și s-au angajat în jocul lor, în forță. Decele faulturi ale localnicilor, avantajaj și de un arbitraj necorespunzător, au generat o ridicată tensiune care a dus la eliminarea din teren a jucătorului Munteanu I în min. 70 pentru repetate proteste la deciziile arbitrilor. Probabil că această stare de spirit s-a datorat și acumulării oboselei jucătorilor, care au susținut pînă acum patru jocuri în opt zile Universitatea Cluj a prezentat următorul unsprezece: Ștefan — Crețu, Pexa, Solomon, Mihail — Anca, Stîncel, Munteanu I — Uifaleanu, Adam, Munteanu II. Nu a putut fi folosit Cîmpeanu care a suferit o ruptură musculară la unul din antrenamente. După acest joc și Crețu acuză o frîndere musculară.

Următorul joc al turneului și ultimul, are loc vineri 19 februarie, la Tirana, cu selecționata studențescă.

În aceste zile, jucătorii clujeni au efectuat an-

trrenamente zilnice, cu excepția zilei de luni, cînd au plecat într-o excursie cu autocarul în sudul țării pentru a vizita renumita plajă de la Vloră. Cu toate că au pierdut meciul cu Labioti, presa și radioul apreciază pozitiv evoluția echipei clujene. Pînă în prezent, cu toate cele trei goluri permise în ultimul meci, compartimentul defensiv alcătuit din Crețu, Pexa, Solomon și Mihail a dat cel mai bun randament, iar Anca s-a detașat în fiecare partidă, fiind socotit cel mai bun jucător al turneului. Scopul clujenilor a fost atins, căci turneul constituie un excelent prilej de pregătire în condiții dintre cele mai bune (adversari puternici, terenuri gazonate, climă mediteraneană, public pasionat și arbitraje corecte) — te cu excepția celui din meciul cu Labioti”.

★

Antrenorul Cornel Drăgusin, care este și se-cundul lui Valentin Stănescu la echipa olimpică, va urmări, în mod special, întîlnirea dintre primele selecționate ale Albaniei și Republicii Federale a Germaniei, care se dispută astăzi la Tirana. El va face un raport asupra caracteristicilor de joc ale reprezentativei albaneze care, sub titulatura de echipă olimpică, va înțîlni selecționata olimpică a țării noastre, în cadrul preliminariilor J.O. din 1972. De altfel, întregul turneu al lui „U” Cluj a reprezentat și un test util pentru antrenorii selecționatului olimpic, avînd în vedere faptul că fotbalistii clujeni au înțîlnit cele mai bune formații ale fotbalului albanez, în care s-au aflat toți jucătorii selecționați în lotul reprezentativ.

„METODE ȘI MIJLOACE DE INSTRUIRE“

Așa cum anunțăm în articolul precedent, astăzi voi prezenta, din lucrările seminarului de la Varna, partea dedicată procesului de instruire în diferite echipe de club, cu sublinieri speciale în ce privește ciclul săptămânal de antrenament, volumul, intensitatea și durata lecțiilor de antrenament după practica proprie sau după observațiile antrenorilor bulgari care au urmărit pregătirea unor echipe străine.

CICLUL SĂPTĂMÂNAL LA DIFERITE ECHIBE

Seria referatelor a fost deschisă de antrenorul vestgerman H. Schön care — printre altele — a făcut o succintă paralelă între instruirea la lotul R.F.G. și cea de la cluburi. „Între pregătirea jucătorilor la lot și cea de la cluburi există o mare diferență — a spus H. Schön. La lot accentul cade pe pregătirea tactică și psihologică, iar la cluburi — pe pregătirea fizică, tehnică și morală. La lot se face un antrenament specific, la cluburi instruirea este complexă. Ca o ilustrare, H. Schön a prezentat conținutul unui ciclu săptămânal la cluburi:

DUMINICĂ: antrenament cu intensitate slabă; durata: 60 minute; acțiuni de recuperare; control medical. **LUNI:** antrenament de pregătire fizică intens; durata: 70—90 minute. **MARTI:** două antrenamente, ambele complexe cu durata de 60—90 minute. **MIERCURI:** joc-școală cu rezervele, durata: două reprize a câte 45 minute. **JOI:** antrenament individual; observație; unele echipe fac două antrenamente. **VINERI:** antrenament tactic; observație; deplasare, dacă nu se joacă în localitate. **SIMBĂTĂ:** joc de campionat.

Stefan Boskov, antrenor federal bulgar, a fost în R. F. Germaniei timp de 50 de zile și a observat antrenamentele în diferite cluburi. A lucrat mai mult la Kickers Offenbach și la Borussia Mönchengladbach.

În perioada pregătitoare, sus-amintite echipe fac trei antrenamente pe zi. Primul între orele 10—13, al doilea de la 15—17 și ultimul de la 19 la 21.

În turul campionatului, echipa Kickers Offenbach folosește următorul ciclu de antrenamente:

DUMINICĂ: repaus. **LUNI:** antrenament tehnic, durata 90 minute; intensitatea: medie. **MARTI:** antrenament de pregătire fizică, durata:

Lucrările seminarului, în această direcție, au avut un real caracter de schimb de experiență, de împărtășire a unor metode și mijloace de instruire care au interesat reciproc.

70—90 minute: intensitatea: maximă. MIERCURI: antrenament complex, durata: 90 minute; intensitatea: maximă. **JOI:** antrenament tehnic-tactic, durata: 70—90 minute; intensitatea: medie-maximă. **VINERI:** antrenament tactic special; observație: se lucrează cu porțile închise. **SIMBĂTĂ:** joc de campionat.

Dacă după acest antrenament se constată că unul sau mai mulți jucători sînt insuficient solicitați la efort, se lucrează cu ei suplimentar. De exemplu, se alege 2 000 m, astfel: 50 m în 7 secunde (sprint) și 50 m în 14 secunde (revenire) și se repetă continuu contra cronometru. Dacă pulsul nu s-a ridicat la 180, exercițiul este repetat cu încă 2 000 m după aceeași schemă.

Antrenorul lotului olimpic bulgar, Berkov, care a stat 30 de zile la Milano, a urmărit antrenamentele jucătorilor de la clubul A.C. Milan (antrenor: Nereo Roco). Jucătorii italieni se antrenează cu „ortile închise și tehnicianul bulgar, pentru a asista, a primit o autorizație specială de la secretariatul clubului.

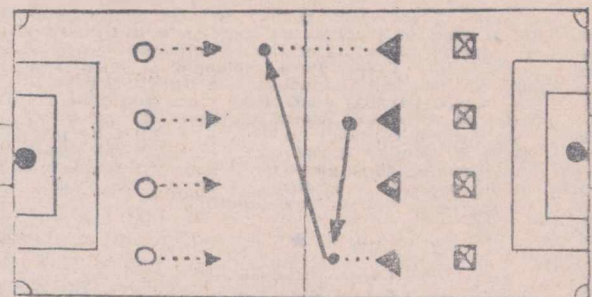
În perioada pregătitoare, la A.C. Milan au loc două antrenamente pe zi: unul cu accent pe pregătirea fizică, celălalt — pe pregătirea tehnică. În a doua jumătate a perioadei pregătitoare ponderea cade pe lucru cu mingea foarte intens și pe jocurile școlare.

În perioada competițională, ciclul de antrenament se profilează astfel:

DUMINICĂ: joc de campionat. **LUNI:** antrenament cu rezervele, durata: 70—90 minute; intensitatea: maximă. **MARTI:** antrenament, durata: 70—90 minute; intensitatea: medie-maximă. **MIERCURI:** idem, intensitatea: maximă. **JOI și VINERI:** idem, durata 60—70 minute. **SIMBĂTĂ:** recuperare.

ANTRENAMENT ÎN CONDIȚII DE JOC

Acest antrenament a fost condus de antrenorul federal L. Kotev, pe stadionul „Luri Gagarin“ din Varna, în prezența tuturor antrenorilor divizionarelor A și B din Bulgaria și a conducerei federației. La dispoziția antrenorului au fost echipele Botev Vrata și Leskov din Iambor.



Grupa de jucători aflată în posesia mingii a început exercițiul de pase cu schimb de locuri, până în momentul în care s-a apropiat de grupa cealaltă. În fața acesteia, care a jucat rolul apărătorilor, a urmat

După o încălzire specifică, cu mingea, care a durat 20 de minute, echipele s-au împărțit pe grupe de câte patru jucători, având tricouri diferite colorate. Portarii și-au ocupat locul în poartă, iar cei 12 jucători s-au așezat pe teren în grupe de patru, având o singură minge (vezi schița nr. 1).

executarea unor combinații în scopul depășirii ei. În situația în care grupa cu mingea își depășea „adversarii“, se guta la poartă. Portarul se comporta ca într-un meci obișnuit. Odată intrat în posesia balonului,

el îl transmitea grupei din apărare. În situația în care grupa de apărare intra în posesia mingii ca trecea în atac după același calapod, adică executând pase cu schimb de locuri, combinații tehnico-tactice și tras la poartă în condiții de joc. Exercițiul continuă timp de 10 minute, după care se ia pulsul jucătorilor. El poate urca până la 180. Exercițiul se reia după o pauză de 3—5 minute, după revenirea pulsului la 120 și se repetă în funcție de gradul de pregătire a jucătorilor și de necesitățile echipei. Prin acest exercițiu tehnico-tactic jucătorii sînt solicitați la un efort specific în condiții mult apropiate de joc.

Paralel cu acest exercițiu, ceilalți jucători exersează diferite procedee tehnice individuale, sub supravegherea celui alt antrenor. Un alt exercițiu: „trei contra trei“, destul de cunoscut, dar organizat și aplicat pe un sfert din suprafața de teren. Este foarte util jucătorilor, pentru dezvoltarea rezistenței specifice, a controlului asupra mingii, a driblingului, a pasesi și a orientării în teren. Exercițiul durează 10 minute și solicită jucătorii la maximum, iar pulsul se ridică la 180. Reluarea se face după ce organismul și-a revenit, iar numărul de pulsații a coborât la 120.

De mare solicitare la efort este și exercițiul „cinci la cinci“ în care se urmărește pasa, demarcarea, conducerea mingii în ritm susținut. Se organizează pe jumătate din suprafața de teren și durează tot 10 minute. În timpul lucrului se fac sondaje fiziologice, iar după 10 minute numărul

de pulsații ajunge la 200. Exercițiul se reia după ce pulsul a revenit la 120.

În timpul jocului se numără pasesle și se urmărește continuitatea lor. Fotbaliștii bulgari au reușit să execute minimum cinci pase și maximum nouă.

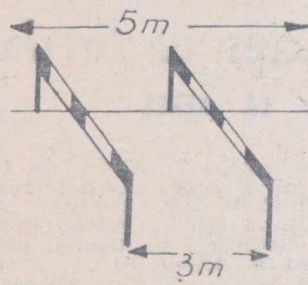
Pauza este activă, folosindu-se diferite exerciții de relaxare și durează până la cinci minute.

Jocul-școală („11 la 11“) pe tot terenul, cu sarcini speciale, constituie el însuși un exercițiu. În cadrul lui, doi apărători din fiecare echipă participă insistent la acțiunile ofensive. De exemplu: la una din echipe sînt stabiliți un fundaș de margine și unul central, sau unul de margine și un mijloc care îmbracă tricouri diferite colorate, spre a ieși în evidență. Exercițiul, sub formă de joc, a durat 10 minute, timp în care a fost marcat un gol de fundușul indicat să joace în atac. Jocul se repetă după pauza fiziologică, în funcție de necesități.

Antrenorul Penev, de la formația Botev Vrata, a demonstrat cum lucrează cu echipa sa, clasată pe locul doi în campionatul bulgar. A prezentat un antrenament în circuit cu zece ateliere. Material ajutător: zece mingi, 12 jaloane, patru porți mici, două gantere. Lucrul într-un atelier durează 30 de secunde, iar pauza pentru trecerea de la un atelier la altul — 90 de secunde. Se ia pulsul și tensiunea înainte și după efort.

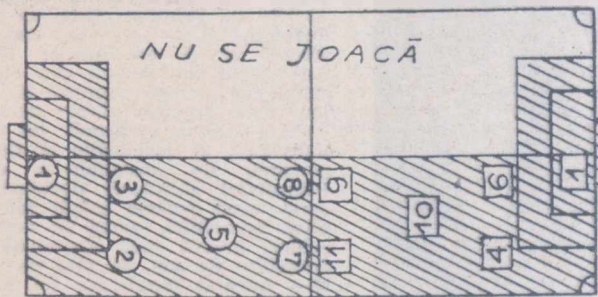
Iată cele zece ateliere eșalonate pe jumătate din suprafața de teren:

1. conducerea mingii printre cinci jaloane, urmată de tras la poartă; 2. alergare și săritură peste două porți înalte de 50 cm, așezate la o distanță de 3 m una de alta. Distanța de alergare este de 5 m (vezi



schita nr. 2); 3. lucru cu gantere: îndoirea și întinderea brațelor din poziție de aplecat înainte; 4. sprinturi repetate pe o distanță de 20 m, între două jaloane; 5. sprinturi repetate pe o distanță de 20 m, între două jaloane, sub diferite forme: sprint cu fața, sprint cu spatele, alergare laterală cu pași adăuși, alergare sub formă de săritură („pasul ștrengarului“); 6. sărituri peste porți (50 cm) cu lovirea mingii cu capul. Balonul este aruncat de un partener sau de instructor; 7. conducerea mingii cu opriri și porniri între două jaloane aflate la 20 m distanță; 8. sărituri continue peste porți (50 cm) avînd

Jocul se desfășoară normal, șase la șase, cu res-



pectarea regulilor obișnuite, timp de 10 minute, după care se ia pulsul jucătorilor (180 pe minut) și se reia odată cu revenirea acestuia la 120. Experiența arătată că jucătorii nu pot rezista mai mult de 60 de minute de joc continuu, atît de mult sînt solicitați la efort.

Am ținut să subliniez două mingi medicinale în

brațe; 9. exercițiul complex de gimnastică pentru brațe, trunchi și picioare; aplecarea trunchiului înainte, brațele ating solul (sprijin în brațe) odată cu ducerea picioarelor, prin zvicnire, înăpoi. Jucătorul revine la poziția inițială și continuă exercițiul; 10. exercițiu tehnic de menținere a mingii în aer cu piciorul, coapsa și capul.

Antrenorul K. Cipev, de la Gorna Orehovița, a prezentat un foarte bun exercițiu în condiții de joc, care-i solicită intens pe fotbaliștii la efort și le pune probleme de joc, fără a-i scoate din specificul funcției și al postului. Iată exercițiul:

— partea dreaptă a formației joacă cu partea stîngă, pe o jumătate de teren;

— în lungime — cele două careuri de 16 m sînt accesibile jocului, terenul fiind împărțit în două jumătăți în lungime printr-o linie ce pleacă de la jumătatea careului de 16 m și traversează terenul prin punctul din centru și se oprește în cealaltă jumătate a careului de 16 m (schita nr. 3).

PAȘI NOI ÎN FOTBALUL PIONIERESC

Activitatea pionierescă a suferit în ultimii ani modificări calitative de structură. Firesc, ele s-au raportat la toate eșaloanele (incluzîndu-l pe cel sportiv) și am căutat să deslușim într-o convorbire cu tovarășul FLORIAN MORARU, șeful comisiei sport din Consiliul Național al Pionierilor, sensul limitat (la fotbal) și exact al înnoirilor produse.

— Spuneți-ne, tovarășe Moraru, care este dimensiunea reală a fotbalului în perimetrul actual al sportului pionieresc?

— „Aș spune că fotbalul „matur“ se reflectă total în rîndurile pionierilor, cu atribuțiile sale reușite și mai puțin bune, dar evident în proporția cuvenită. Se simte adică bunăvoința și tendința de a frînge inerții vechi, care au cuprins fotbalul național pe întreaga sa scară, se resimte deopotrivă dezavantajul unei baze materiale încă neadekvate și a unor tare organizatorice încă neînlăturate. Cert este că fotbalul și-a extins aria, a cîștigat duelul aprig cu concurentul cel mai de temut, handbalul, și-a fixat printr-o tradiție pe cale de înfîpșire un loc al său care cere spațiu, progresiv. Cuvîntul de ordine în concepția noastră despre fotbalul pionieresc este că sportul acesta desprins din rigoriile stricte ale performanței, trebuie să-și păstreze în primul rînd caracterul de divertisment, de joacă ordonată. Cîștigul pedagogic și „sanitar“ dacă se poate spune așa, este evident și direct proporțional cu creșterea continuă a numărului de pionieri angrenați în fotbal. Practicarea fotbalului de către pionieri este dublată de o campanie susținută în rîndurile lor pentru însușirea regulilor elementare ale jocului. Ea a fost impusă după inițiativa popularii cu pionieri a unor sectoare de tribună pe diverse stadioane ale țării, cînd scîntea unor scandaluri s-a aprins, regretabil, tocmai din subiectivismul

neîndrăgit și energic al cravatelor roșii“.

— Ce sistem competițional îmbrățișează fotbalul pionieresc?

— „Din 1968 Consiliul Național al Pionierilor organizează Festivalul sportiv al tinerelor speranțe la mai multe discipline, în care fotbalul își ocupă locul meritat. Consiliile pionieresti la toate nivelurile au latitudinea organizării acestei competiții în funcție de pricpere și posibilități locale. Intrecerea cu profil de mini-fotbal angajează reprezentative de clasă, iar sistemul de promovare, oricît ar fi de flexibil, ține seama de doi fac-

● A CRESCUT NUMARUL PIONIERILOR ANGRENAȚI ÎN PRACTICAREA FOTBALULUI ● MINI-FOTBALUL CÎȘTIGA TEREN ● COLABORARE RODNICĂ CU F.R.F. ● ÎN LUNILE IULIE — AUGUST „CUPA ANIVERSĂRII“

tori esențiali: calitatea și cantitatea participării. Faza pe țară a acestei competiții s-a disputat în fiecare vară la Buceșoia, într-o tabără care a reunit cei mai talentați 650 de pionieri din totalul de aproximativ un milion cît înglobează Festivalul tinerilor speranțe în faza inițială. Inițiative ale caselor de pionieri din toată țara au colorat, în unele localități, vacanța școlară cu utile și reconfortante întreceri de mini-fotbal. Noi vrem să generalizăm aceste competiții de cartier, organizate pînă acum cu succes în Capitală, în Timișoara, Iași și Constanța, să-i dăm un caracter de amploare și permanență. În scopul acesta, în lunile iulie și august se va desfășura o nouă competiție de vacanță cu fază republicană denumită „Cupa aniversării“. Federația ne-a

promis sprijin material și moral, pe care-l așteptăm cu încredere în virtutea bunei colaborări care s-a perfectat în ultima vreme“.

— Am înțeles că masa de pionieri este beneficiara unor posibilități mai largi ca altădată pentru a-și satisface pasiunea pentru fotbal. Totuși care sînt zonele fertile și neexploatate încă, în acest domeniu?

— „Am spus, fotbalul pionieresc trebuie strunit numai în limitele joacei supravegheate. Condiții obiective — vîrstă fragedă, dificultatea procurării unor terenuri regulamentare și a unui echipament complicat — au împins fotbalul pionierilor în perimetrul exclusiv al mini-fotbalului. S-a demonstrat practic că atunci cînd inițiativele locale au fost dublate de perseverență, competiția a trăit rodnic și după nașterea ei pe hîrtie. Pentru ca fenomenul să capete însă conținut mai bogat, trebuie impulsionată propaganda fotbalistică în rîndul pionierilor, a căror receptivitate urlă și dorința de activitate fizică ar obliga, de jos în sus, la măsuri concrete. Consiliul Național al Pionierilor a intrat deja în tratative cu F.R.F. pentru editarea unei broșuri-indreptar, care să puncteze metode organizatorice generale ale competițiilor de mini-fotbal. Rămîn încă supape nedeschise: televiziunea a început o emisiune specializată pentru fotbalul de copii, dar a renunțat: Loto-Pronosport, în colaborare cu Ministerul Comerțului Interior, ar putea lansa în magazine maleuri, chiloți, mingi de cauciuc, cu inscripții stimulative, ca de pildă „Cupa cartierelor“, „Mini-fotbal“ etc. În sfîrșit, fotbalisților de elită li s-ar putea amînd că și ei au fost copii, că și ei au avut nevoie o dată să se adape la cultul vedetei. Trimisi o dată pe lună în aceeași școală, de care, eventual ar răspunde, emulația ar fi maximă și efectele fericite“.

I. C.

„ÎȚI ADUCI AMINTE DON HELENIO?...”

● O POVESTE DE ACUM 12 ANI, DESPRE O IUBIRE NE-
ÎNȚELEASĂ ● „AVEAM ÎNTREGUL MILANO LA PICIOARELE
MELE” ● „TE-AM REVĂZUT DEUNĂZI, LA TELEZIUNE,
RUȘINAT ȘI STÎNGACI...”



ANGELILLO — „ACUZATORUL”...

În întreaga opinie fotbalistică italiană a produs o mare senzație un recent interviu al lui Antonio Valentin Angelillo. Vă mai amintiți de el? Dacă nu, să vă ajutăm puțin memoria... Internațional argentinian, alcătuit — la un moment dat — cu Sivori și Maschio, în reprezentativă, o tripletă cum aceasta nu mai avusese de mult, Angelillo a fost solicitat și obținut de cluburile italiene. Ca de altfel și ceilalți doi componenți ai „tripletei de aur”, cum era numită, a selecționatelor Argentinei. Vine deci în Italia. Succes mare în campionat, deplină mulțumire din partea lui Internazionale, unde a cunoscut perioada de glorie din peninsula. Până când vine la clubul din Milano, Helenio Herrera. Atunci s-a dezlănțuit una dintre cele mai zgometoase și mai răsunătoare dispute dintre un antrenor și un jucător. Helenio l-a trecut pe tușă pe Angelillo, reproșându-i viața nesportivă. Era în scenă atunci, în scena vieții lui Angelillo, o tinăreă cîntăreață, cu care — de altfel — s-a și căsătorit. Dar cu prețul plecării de la Internazionale și, poate, al începerii decăderii lui ca jucător. Fiindcă, de atunci, Angelillo a părăsit eșalonul vedetelor din „il calcio” și a tot coborât pe scara aprecierii și a competițiilor. Astăzi, îl găsim la o echipă din a patra divizie, ca jucător-antrenor...

Dar Angelillo reapare în actualitate. „Îți aduci aminte Don Helenio?” este titlul interviului publicat de aproape toate cotidienele de sport din Italia. În acest interviu, Angelillo reia povestea dramei sale, punînd-o însă față în față cu răcările, de același ordin — de acum — ale lui Helenio Herrera. Se știe că celebrul antrenor și-a părăsit familia, expediind-o în Spania, împins de o pasiune nebună pentru o tinăreă ziaristă, în vîrstă de 25 de ani, Fiora Gandolfi. Acum, după 12 ani, Angelillo îi replică, cu amărăciune „magului”: „Îți mai aduci aminte? Îți mai aduci aminte de drama unui jucător care trebuia să-și ascundă dragostea? Eu nu distrugem nici o familie... Eu nu trebuia să-mi expediez în Spania nevasta și copiii ca să-mi desfișor nestîngherit aventura. Iată cum soarta plătește. Mai curînd, săe mai tîrziu, dar plătește. Acum, afirmi că ai dreptul la o viață privată. Atunci, fiindcă era vorba de mine, nu încetai o clipă să faci publice toate amănuntele intime ale vieții mele... Acum vorbești de rușine și de bun simț. Atunci mă exilai la Rapallo, doar-doar Ilia (n.n. iubita lui Angelillo) mă va părăsi. Avem, atunci, întregul Milano la picioarele mele și a trebuit să plec. Deținem recordul recordurilor la goluri și la comportare și mi s-a arătat tușa! Ți-aduci aminte, magule, cînd îmi spuneai: Logodnica ta este Internazionale! Te-am revăzut deunăzi, la televiziune cînd citeai — rușinat și stîngaci — scrisoare, de scuze pentru faptul că ai părăsit pe jucători, la Torino, spre a-ți însoși marca pasiune într-un voiaj privat... Este foarte dureros să vorbești despre amintiri așa de triste. Dar — de data aceasta — trebuia să-mi ușurez și eu sufletul. Este prima și ultima oară cînd l-am atacat pe Helenio Herrera după ce m-a distrus ca jucător. Voi lăsa iarăși să cadă asupra trecutului valul tăcerii și al uitării. Aș dori însă ca don Helenio să învețe ceva din lecția care o trăiește el, acum...”



...ȘI „ACUZAȚII”: HELENIO HERRERA ALATURI DE MAREA LUI (ACTUALA) PASIUNE, LA O „PARADA A MODEI”...

Cele citeva spicuiri din lungul interviu al lui Angelillo demonstrează că profesorul trebuie să fie el — înainte de orice — un exemplu. Pentru că, altfel, lecțiile sale

nu vor mai avea decît sensul ridicolului... Și profesorul Herrera și-a cam dezmințit, prin fapte, lecțiile pe care le-a predat și le-a pretins executate cu asprime, fără concesi, atîția ani...

CONTRADICȚIILE UNUI TURNEU...



Cu prilejul înapoierii echipei „cocoșului galic” din turneul sud-american, presa franceză invita pe suporteri să vină la Orly în întîmpinarea ei, probabil ca urmare a rezultatelor înregistrate de alb-albaștri, rezultate socotite — în general — ca bune. Dar iată că, la ora fixată, doar o duzină de persoane era prezentă pe imensele persoane ale aeroportului în așteptarea fotbaliștilor ce traversaseră oceanul. „Pentru ce această indiferență?”, se întreba în coloanele revistei Miroir Sprint, ziaristul François Thebaud. Și tot el răspunde: „Dar, mai înainte de a-i publica opiniile, să reamintim rezultatele reprezentativei Franței în turneul din America de Sud: 8.1: Argentina — Franța 3-4; 12.1: Argentina — Franța 2-0; 18.1: F.C. Curitiba — Franța 2-1; 21.1: F.C. Internacional Porto Alegre — Franța 1-3; 24.1: Universitario Lima — Franța 0-0. În aparență rezultate bune dar asupra cărora F. Thebaud ridică multe semne de întrebare.

Așadar, victorie cu 4-3 în primul meci. Dar, după cum scrie Miroir Sprint, televiziind a doua repriză a partidei, „O.R.T.F. a servit cauza adevărului, arătînd zdrobitoarea superioritate a invinsului și extraordinara șansă a învingătorului”. Televizarea celui de-al doilea meci (în care Argentina și-a luat revanșa) a dovedit „caracterul anormal al primului rezultat, revelația mediocrității echipei argentinienilor și «a fortiori» adversarului său”, a cărui echipă națională, în ciuda imenselor resurse ale fotbalului din această țară „il reflectă foarte palid” și „a cărui eliminare în faza preliminară a ultimului C.M. a fost la fel de logică, de normală ca și eliminarea echipei Franței”.

Ziaristul francez se ocupă apoi de formațiile de club pe care le-a întîlnit echipa antrenată de Georges Boulogne („De ce echipe de club?”, se întreabă el. Pentru că „Boulogne a dorit cu orice preț să evite riscurile mari”!), punîndu-le la colț și pe ele: „Victoria asupra lui Internacional Porto Alegre a fost cîntată ca un triumf asupra uneia dintre cele mai puternice echipe de club din Brazilia. Puțin interesa (...) că Internacional a fost o echipă fără pregătire fizică, revenită din vacanță (...)” etc. În schimb, „singura performanță”, este de părere F. Thebaud, a fost ultimul meci al turneului, cel de la Lima, „cel mai bun — și încă de foarte departe — jucat de echipa Franței pe continentul american”.

De ce este atît de nemulțumit ziaristul francez de tricorii săi? Pentru că echipa Franței a efectuat turneul în timpul vacanțelor fotbalului sud-american și n-a înfruntat (cu excepția lui Universitario) decît echipe demobilizate (...). Și atunci, publicul, care are fler, cum să vină în întîmpinarea echipei?, transpare din rîndurile gazetarului de la „Miroir Sprint”.

Seriind rîndurile de mai sus, gîndul ne-a dus, firesc, la turneele pe care le efectuează Dinamo și Rapid în America de Sud. Pentru că reprezentanțele noastre au jucat cam în compania acelorși adversari. Numai că turneele formațiilor românești au fost organizate mai tîrziu (Dinamo a debutat la 18 ianuarie, Rapid a susținut prima partidă la 1 februarie) decît cel al echipei Franței, sud-americanii avînd în felul acesta suficient timp de pregătire pentru a reîntra în normă. În plus, Dinamo a susținut întîiul joc la Lima, în compania lui Universitario, o echipă în plină formă.

Ni se par cam tari considerațiile ziaristului francez. Poate cel puțin pentru faptul că peste tot în continentul sud-american se dispută actualmente partide și turnee internaționale și chiar jocuri inter-țări...

PREA LUNGĂ EXPECTATIVĂ...

Carnet
extern

Regulamentul jocului de fotbal, deținînd o vechime respectabilă, a suferit — totuși — puține modificări în decursul agitatei sale existențe. A reprezentat această împrejurare un avantaj sau un handicap pentru evoluția fotbalului sub raportul spectaculozității și al primenirii sale tactice? Pînă la un moment, credem noi, conservatorismul era util: dintr-o anumită etapă, aceasta în care ne aflăm, se cere însă ca regulile jocului să țină mai mult seama de cerințele fotbalului, de realitățile vieții fotbalistice. Cum se știe, „tribunalul suprem” al regulamentului, singura instanță imputernicită să emită reguli în materie este „International Board”, acea comisie constituită pe lângă F.I.F.A., de componență engleză. Partea foarte curioasă a lucrurilor a reprezentat-o faptul că International Board a supraviețuit chiar și în perioadele cînd federația engleză se rupse de organul internațional suprem al fotbalului. Și nu au fost scurte asemenea momente...

Acum, cînd mai ales sub raportul îmbunătățirii condițiilor de arbitraj, se pun cu acuitate probleme de modificări, s-ar impune o apariție în arenă a federației internaționale. În ultima perioadă de timp s-au emis o mulțime de păreri și de idei, menite să aducă o perfecționare a sistemului de arbitraj, mai ales în privința supravegherii suprafețelor de pedeapsă și de poartă, acolo unde se nasc, în mare proporție, discuțiile, litigiile și contestațiile de arbitraj. Recent, am publicat și noi o propunere, culeasă din presa internațională asupra apariției arbitrilor de poartă sau, eventual, a modificării atribuțiilor arbitrilor de linie.

Întrebarea care se pune este însă aceasta: nu este momentul ca și comisia de specialitate F.I.F.A. să se agite? Am înregistrat — în timp — doar unele meciuri demonstrative asupra unor noi dispoziții privind legea ofsaidului și aruncarea de la tușă și, apoi, lacere. Faptul că (deși reacțiile nu au fost așa de furtunoase ca în 1966) și la C.M. 1970 au existat defecțiuni de arbitraj destul de grave — și tot la capitolul validare goluri — ar trebui să urnească totuși, din inerție pe cel de la F.I.F.A. Dar împrejurarea că una dintre reputatele personalități ale fotbalului mondial, dr. Andreievici (Iugoslavia), nu mai are în atribuțiile sale și dirijarea sectorului arbitraj-regulament, care a trecut în subordinea englezului Aston, mă face să cred că nu trebuie să ne așteptăm așa de curînd la evenimente noi în materie. Ceea ce nu este de loc de natură să ne bucure...

ef. i.

ȘESTERNEV RĂSPUNDE LA TREI ÎNTREBĂRI

A. ȘESTERNEV, fundașul central și căpitanul echipei T.S.K.A. Moscova, campioană actuală a U.R.S.S., a răspuns în cadrul unui interviu publicat de ziarul „SOVIETSKI SPORT”, la următoarele trei întrebări:

1. CE CREDEȚI DESPRE SUCCESUL D.V.?

R: Păcat că în ultimii 12 ani T.S.K.A. a ocupat de 5 ori locul 3 și n-a ajuns mai sus. Dar această mîhnire nu ne-a descurajat. Cel puțin pe mine, pentru că am fost convins că și pe strada noastră va fi pînă la urmă sîrbătoare. În ultimii ani, creînd un schelet sigur, conducătorii echipei au început să selecționeze băieți care să se încadreze în ansamblul nostru nu numai din punct de vedere al jocului, ci și spiritual. Aceasta ne-a ajutat nu numai să depășim „pragul bronzului”, dar să cîștigăm acum și medalia de aur.

2. CE CREDEȚI DESPRE CEILALȚI LAUREAȚI?

R: Sînt moscovit și de aceea mă bucur că cei trei laureați sînt vechile cluburi moscovite. Fiecare din ele are un stil propriu, tratează în felul său problemele tactice. Dinamoviștii sînt adepții jocului în mișcare. Marea lor mobilitate a creat cele mai favorabile condiții pentru dublare și ajutorul reciproc. Ei sînt, ca nimeni alții, puternici prin spiritul lor colectiv. Și arma noastră tactică de bază este capacitatea de manevră, dar dacă la dinamoviști, care au în componența lor extreme rapide ca Evriujbin și Eștrekov, cea mai mare parte a mișcărilor lor au ca scop asigurarea succesului pe flancuri, la noi eforturile sînt dirijate pentru or-



ȘESTERNEV, căpitanul reprezentativei U.R.S.S., în acțiune, la ultima ediție a C.M. din Mexic.

ganizarea loviturilor prin eșalonul al doilea, pe care-l conduce experimentatul și maturul conducător de joc Fedotov.

3. CE PĂRERE AVEȚI DESPRE CAM- PIONATUL INCHE- IAT?

R: După cîte știu, acest campionat a lăsat nemulțumiri în rîndul iubitorilor fotbalului. Incontestabil, o parte din răspundere pentru această situație revine fiecărui participant la campionat. Dar, dacă vom fi sinceri, în acest domeniu multe depind de calitatea jocului celor mai populare cluburi de la noi — Spartak Moscova, Dinamo Kiev, Dinamo Tbilisi... Imediat după campionatul mondial, cei de la Spartak au strălucit printr-un joc percutant, frumos și de conținut, care într-o măsură a mai șters din impresia lăsată de slaba evoluție a na-

ționalei în Mexic. Apoi Spartak n-a mai făcut față la presiune, calitatea jocului său a scăzut, flacăra s-a stins. Și a mai venit și insuccesul din Elveția. Dar aceasta nu-i totul. Fotbalul modern pune cerințe înalte. Se știe că jucînd într-o manieră lentă, mulți maestri sovietici au demonstrat execuții frumoase. Cum crește însă ritmul de joc, tehnica noastră începe să dea rebuturi. Numărul lor crește sensibil pe terenuri proaste, cu mingi de slabă calitate. După cîte îmi amintesc, jocurile finale din ultimii ani pot fi numite apoteoze ale campionatelor. Azi, însă, bălăcîndu-ne în noroi, apoi în zăpadă, noi n-am mai putut demonstra fotbalul pe care-l cere spectatorul și pe care noi înșine îl iubim. Și aceasta a influențat, de asemenea, aprecierea calității fotbalului nostru.

NOUTĂȚI ÎN „CUPA EUROPEI CENTRALE”

Tradiționala competiție „Cupa Europei Centrale” va suferi unele modificări, chiar din viitoarea ediție, în ceea ce privește sistemul competițional. Reprezentantul federației maghiare de fotbal, Andras Trepitko și secretarul general Janos Börzei, au avut convorbiri, zilele trecute, cu președintele federației austriece de fotbal Heinz Gerö, unde s-a propus, printre altele, și schimbarea sistemului de desfășurare a amintitei competiții. Propunerea maghiară constă în următoarele: federațiile de specialitate din Austria, Ungaria, Italia, Cehoslovacia și Iugoslavia vor înscrie în competiție numai cîte o echipă. Din oficiu, va fi inclusă echipa cîștigătoare a ediției precedente.

Intrecerea unei ediții se va desfășura în decurs de 2 ani, jocurile urmînd să se desfășoare sistem campionat-ur-retur, fiecare echipă susținînd cîte 10 jocuri. Federațiile de fotbal din țările participante, sînt obligate să înscrie în competiție numai echipe clasate pe locurile 1-6 în campionatele respective. De asemenea, vor trebui să comunice cu precizie localitatea în care activează, precum și legăturile aeriene și feroviare cu orașele respective.

Federația austriacă și-a însușit această propunere și urmează ca ea să ia legătura și cu celelalte federații, pentru a le cunoaște părerea.

CORNEL DINU



INTR-O NOUĂ POSTURĂ: REPORTER

A terizăm pe aeroportul din Lima. Deși sintem extenuați, parcă renaștem atunci când glasul unui tranzistor din a-
proprie ne duce pe stadionul „Na-
cional”, unde echipa locală Univer-
sitaro înfruntă pe F.C. Köln. Echipa
lui Overath, Weber, Mangitz și
Lohr. Băleții devin curioși și, apoi,
pasionați de intonațiile spicherului:
momentul culminant survine la pro-
nunțarea cuvintului „goal”, cîntat
pe parcursul unei jumătăți de minut.
Este de-abia prima repriză și una
dintre echipele bune ale Bundesligii
este condusă la Lima cu 3-0! Trans-
misia continuă, în timp ce noi, epui-
zați, așteptăm sfîrșitul operațiunilor
variale, de intrare în capitala uneia
din cele mai vechi civilizații: cea a
incasilor.

În sfîrșit, ieșim din aeroport —
construcție nouă și modernă, inaugu-
rată acum trei ani. Afară este căldu-
t, + 19 grade, iar un tînar, îmbrăcat
cu un ecuson în formă de „S”,
ne roagă amabil să așteptăm venirea
autobuzului hotelului „Savoy” unde
vom locui. Timpul de așteptare se
lungeste mult peste cel academic,
așa încît trebuie să suportăm cu
stolcism discuțiile amatorilor apărui-
ți ca din pămînt despre „un-doi”-
urile dintre Cubillas și Sotil, despre
simțul tactic al lui Perico Leon sau
despre jocul la mijlocul terenului al
capitanului echipei naționale Chum-
piatz.

Ne face multă plăcere atunci cînd
cîntiva recunoștină în noi pe ambasa-
dorii fotbalului românesc în Mexic,
care, după spusele lor, au lăsat anul
trecut o foarte bună impresie.
Oftăm: „Gata... lăta-ne în camere. Este
ora 12 noaptea, iar la București, în-
cepe o nouă zi de muncă. De data
aceasta, acomodarea este perfectă și
oboseala călătoriei la somn mult
mai bună decît obișnuitul carbaxin.

PRIMA ZI ÎN LIMA

Ne trezim la salutul razelor de
soare care pătrund ademenitoare în
cameră. Afăm rezultatul meciului
Universitaro — F.C. Köln, 3-2, iar
cîțiva iubitori ai fotbalului de la
ambasada română, nelipsiți pe par-
cursul sederii noastre, ne informează
că, deși, în repriza a doua, oaspe-
ții, ca usaltat în valuri poarta adver-
să, peruvienii și-au păstrat mitul
invincibilității pe care îl poartă de
foarte multă vreme în fața echipelor
straine.

Zilelele sînt aceleași, parcă am
fi în Mexic sau în Brazilia. Săriu
enorm despre fotbal, își prezintă
ampli vederile, dezbrăcîndu-le de
taine. Overath este prezentat pe trei
coloane ale editurii lui „Ultima
Hora”, iar editurile nu mai pri-
didesc în a însoți marea vedetă a
„Mundialului”, omul care — după
spusele autorului articolului — l-a
cîlpsat pe Beckenbauer.

Întîm în vorbă cu localnicii. Per-
uvienii au fost loviți necușători, în
anul trecut, și ei nu pot uita ușor
că în cutremurul din Nord au murit
zeci de mii de persoane, că inunda-
țiile au șters de pe fața pămîntului
cîteva sate și că viața lor este ame-
nincată adesea de capriciile naturii,
mai mult ca în alte părți ale lumii.
...Viziții o plătă a indienilor, si-
tuația afară din Lima. Afăm fără
nici o ezitare că Peru este o țară a
color mai mari contraste.

Civilizația secolului XX presupune
sici lux, cartiere de basm, buildin-
guri, limuzine, cluburi și plaje pri-
vate, dar toate acestea sînt conco-
mitente cu oameni ca din paleolitic,
cu cociabe, mîndrie, praf, praf ce
vrea parcă să ascundă frățărnic
totul.

Spectacolul străzii este uluitor. Se
circulă aproape fără nici o regulă,
într-un vispăr de mașini, multe
dintre ele fără arpi, lipsite de cu-
loare, cu o vechime greu de cal-
culat și purtînd cel mai des semnul
unor... cloacuri frățărnic, explicate
prin lipsa de spațiu.

...Peruvianul se revoltă atunci cînd
reluăm în discuție tema trecutului
campionat mondial de fotbal. Jucă-
tori peruvieni sînt adulți, li se
iară — cred — totul. Nimeni nu
poate să creadă că ei au fost elimi-
nați de... Brazilia! Nu, vinovatul
este Didi, cel chemat să răspundă,
sub paza poliției, în fața Ministeru-
lui Invățămîntului — care dirijează
activitatea fotbalistică; de ce s-a
certat cu jucătorii, de ce n-a folosit
arma secretă, Sotil?

Aceasta este de multe ori „așa

nemiloasă a „sportului rege”: Didi,
personalitate sacră a fotbalului „ca-
rioasă” — singurul care și-a închipuit
poate o nebușească izbîndă a pecu-
vîenilor — a fost nevoit să pară-
sească țara, căreia îi oferise multa
satisfacție, ca un anonim.
Să fie, oare, drept așa?

SPECTATOR LA MECIUL BOCA JUNIORS — RIVER PLATA

Astăzi am văzut la T.V. o partidă
pe care nu am s-o pot uita ușor.
eternul rival argentinian, Boca Ju-
niors — River Plata, trîit cu o miză
foarte mare: titlul de campion, în
ultima etapă a turneului final, la
care participă primele patru echipe
ale campionatului. Decorul — mag-
nific, 100.000 de spectatori entuziaști
pe stadionul „Monumental”, jucători
înflorinți pînă la incandescență,
stiluri diferite de joc și multul inter-
național de marcă.

La Boca, fundas stînga, principalul
acuzat de pe Wembley, Marzzolin —
mult mai liniștit decît atunci. În cen-

cluda presiunii la care sînt supuși
în final, maeștrii lui Boca găsesc
timp să respire și să oprească lue-
șul adversarului... care vine.

Odata cu fluierul final, publicul
înunda terenul, tribuna se mută
parcă, căutîndu-și un loc cit mai ap-
ropoate de victorioși, luți pe sus și
purtați în tradiționalul tur de onoare.

La Buenos Aires, oamenii sîrbă-
toresc pe Boca Juniors, în Uruguay
noul campion, Nacional, trimite be-
zele eternului rival Penarol, înge-
nuncheat mai rău ca oîcînd. Iar
aici în Peru, se anunță posibila an-
gajare a lui Heleno Herrera ca an-
trenor al echipei naționale și direc-
tor al unei școli de fotbal.

CITEVA CUVINTE DESPRE BENFICA

Acum două zile am văzut noua
echipă a lui Benfica. Zilele, toată
lumea mergeau alături de combina-
ta cluburilor Aliansa și Municipal, ad-
hoc creată — cu Sotil, Cubillas, Bay-
lon și Perico Leon în atac — pentru
a umbrî steaua lui Eusebio. Dar nu,
profesioniștii de preț ai Lisabonei
nu-și vind ușor pielea. Benfica juca

bine și mîine — luni 18 ianuarie —
primim botezul acestui turneu.

Jucăm în noaptea, în meci ve-
detă, după Velej Mostar, cu vice-
campiona Universitaro. Un meci
foarte greu, deoarece adversarul
nostru a întrecut tot ce l-a ieșit în
cale ca partener străin. Adică pe
Santos, Penarol, Bayern München,
F. C. Köln ș.a.m.d.

În Peru, campionatul s-a încheiat
de curînd, cu victoria lui Cristal,
dar după prima parte a campionatu-
lui conduce Universitaro cu... 14
puncte diferență! Văzîndu-se în
fața unei situații în care campioana
nu mai era necunoscută pentru ni-
meni, federația peruviană a modi-
ficat... punctajul, acordînd 4 puncte
în loc de 2 în caz de victorie și 2
puncte în loc de unul în caz de ega-
litate.

Clubul Universitaro, stăpîn pe si-
tuație, a început să angajeze partide
pentru consolidarea prestigiului in-
ternațional — la care ține foarte
mult. Și-a consolidat prestigiul, dar
a sacrificat ceea ce nu credea —
campionatul.

Campionatul peruvian are 14 echi-
pe, 10 fiind din Lima. Divizia B are
două serii de cîte 12 echipe, iar
promovarea se face la fel ca și la
noi. Meciurile de campionat se ter-
mină la sfîrșitul lui decembrie, iar
primele 2 clasate joacă în „Cupa
Libertadores”.

Echipa Universitaro pe care o în-
tîlim în primul meci al turneului
nostru este foarte puternică. Apăra-
rea sa este compusă din titularii
echipei naționale, iar jocul poartă

CU DINAMO BUCUREȘTI ÎN AMERICA DE SUD

trul liniei de apărare, cel mai bun
jucător al anului — Menendez, în
atac trei jucători ideali pentru com-
binație și, în același timp, surprin-
zător de dotați pentru contratac: Man-
zeca, Savoy și Rojas. Sîlul de
joc: în apărare, un catenaccio per-
fect, iar în atac, multă viteză pusă
în slujba unor combinații simple,
dar extrem de periculoase.

La River Plata o altă partidură.
Joc la ofensiv, în apărare, atacuri
dezbrăncite, efort enorm, combinații
neindicate pe centru, acolo unde ad-
versarul își avea concentrate toate
forțele.

Boca Juniors avea nevoie numai
de un singur punct, pentru a-și ve-
dea admiratorii în extaz. River Plata,
pentru a ocupa locul doi și a obține
dreptul de a participa în „Cupa cam-
pionilor” Americii de Sud sau „Copa
Libertadores”, cum i se spune tro-
feului, avea o singură șansă: vic-
toria. Și și-a jucat-o la maximum:
atacanții săi aduceau mingea la re-
puneri cu o repeziune uluitoare,
lucru destul de rar pe toate terenuri-
le de joc și mai ales în... Argenti-
na.

Meciul începe furtunos. River
Plata își aduce, din mijlocul terenu-
lui, cit mai multă jucători spre atac
cîntînd astfel, prin superioritate nu-
merică, golul. De partea ecaltă,
Boca declanșează atacuri surprin-
zătoare. În min. 8, Manzeca aduce
avantajul echipei sale. O acțiune pe
partea dreaptă, o centrare înapoi,
și conducătorul de joc al echipei negre-
reia plasat cu capul. Urmează o
cursă de urmărire, rămasă însă fără
rezultat practic. Jocul te atrage și
fără să vrei participi cu toată ființa,
fiind parcă conectat la aceeași sursă
de energie cu cei care își joacă ro-
lurile. Cloacurile, indiferent că se
petrec în fața porții, sau în zona —
aparent — liniștită din mijlocul te-
renului, sînt lipsite de menajamente,
jucîndu-se după principiul nedrept,
„dînte pentru dînte”. În teren se
pasează frumos, argentinienii dove-
dîndu-se mari maeștri în manevra-
rea balonului. Spre deosebire de
mulți dintre colegii lor de continent,
ei joacă mai incisiv și își pun cali-
tățile fizice, excepționale, în slujba
serviciilor momentului respectiv. În
cluda presiunii lui River Plata, Boca
își mărește avantajul. O pătrundere
simplă — în spațiul, cu combinație
fundasului central stînga — pentru
Manzeca și acesta sutează necușă-
tor cu rîsul, în colțul lung: 2-0!
Tribuna este în delir. Steaguri și
batiste zboară în aer.

Nu trec nici cinci minute și la o
lovitură liberă de la 35 de metri,
River Plata recucerește dreptul la
speranță: Pereira pasează ușor spre
Montero, iar acesta reia fulgerător
cu stîngul, perpendicular pe colțul
drept al porții lui Sanchez, la semi-
înălțime.

Repriza a doua este mai agitată,
fiecăre echipă avînd în anumite mo-
mente șansa de partea ei, și se ter-
mină cu un sprint prelungit al
celor doi combatanți, care dau totul,
fără să regrete nimic. Cu 15 minute
înainte de final, River Plata egalează.
O lovitură liberă pe partea dreaptă.
Mingea plutește spre careul mic —
ca în zilele bune ale lui Pirclab —
cînet jucătorii încearcă să o lovescă,
mai multe picioare și — de unde?
— mingea se strecoară în gol... În

în 12 zile patru meciuri. Terminase
1-1 cu Palmeiras, învingea cu 2-1
combinația celor două cluburi din
Lima — asta se petrecea vineri 15
ianuarie — joca duminică 17, la Bo-
gota, marți 19, la Caracas, iar joi, o
nouă etapă de campionat în Portu-
galla.

Am discutat cu vechile noastre cu-
noștințe, Eusebio, Simoes, Humberto,
singurii rămași din vechia constela-
ție a alb-roșilor. Joacă mereu așa.
Nu cred în obosenă, în teorii des-
pre... deși pe Eusebio îl preocupă
banii, bătrînețea, și privește cu
substrat spre conducătorii pipăindu-și
mușchii. E normal, timpul a trecut
pe nesimțite și golgeterul de la Lon-
dra are acum 30 de ani. Dar... și
este firească în toată această con-
juncție, Benfica se întoarce acasă
cu un neto de 50.000 dolari, puțînd
să onoreze astfel contractele pîpărite
ale vedetelor sale.

Cred că această echipă va veni
din nou în elita fotbalului european
ca performanțe. Are un portar ex-
cepțional, Enrique, căruia nu-i lip-
sește aproape nimic și în plus... dri-
blează mai bine decît Răducanu, în
afara careului de 16 m. Și-a salvat
de multe ori echipa din situații dis-
perate. Cel doi fundasi de margine
au calități fizice excepționale, sînt
bine făcuți, sînt abili tehnicieni:
Maita și Adolfo. În centrul apărării,
temperamentalul Humberto, care la
București, în 1969, avea numai 19
ani, și experimentatul Sece. În apă-
rare, pentru a contracara combina-
țiile copilor răsfățați ai Limei, Sotil
și Cubillas, portughezi au jucat la
ofensiv și momeala le-a fost luată de
multe ori. În mijlocul terenului un
mare jucător, Martin, 21 de ani, în-
jocătorul lui Cokina, alături de ce-
lebruul Graça. Amadoid s-au com-
pletat perfect și au jucat simplu,
extrem de simplu. În atac două ex-
treme, Nene și Simoes, dotați cu
mare viteză, retrași, plecînd întot-
deauna din mijlocul terenului. În
fine, în centrul liniei de atac, sim-
bolul Benfică: Eusebio pe care
orice eveniment îl prezintă ca atac.
Alături de el un tînar jucător, Jorge,
om de gol, dar care mai are mult
de urcat pînă în vârful piramidei.

Echipa joacă simplu. În apărare,
alături de mijlocași vin extremele —
formîndu-se astfel, două linii de cîte
patru jucători — care alegă o nor-
mă în cele 90 de minute. În atac,
avansează cu tot mecanismul echi-
pei, trimis rar — și numai în si-
guranță — pe cei doi fundasi în
față și speculează la maximum cali-
tățile tehnice ale omului cu min-
giea. Extremele și virfurile de atac
cer mingea în spațiile libere și se
reîntînesc cu toții foarte prompt
în careu.

Jocul a fost disputat cu ardore,
portughezi păstrînd totuși o oare-
care superioritate. În ciuda combi-
națiilor și pătrunderilor în dribling
ale lui Cubillas și Sotil, ultimul fiind
un fenomen cu mingea la pîzor.

ÎN AȘTEPTAREA DEBUTULUI

...Gata, zilele de acomodare au tre-
cut pentru noi. Am făcut antrena-
mente bune, ne simțim destul de

caracteristicile de bază ale fotba-
lului peruvian, adică joc de com-
binație, bazat pe o tehnică foarte
bună, eficacitate, spectaculozitate.

Turneul în care am plecat, deși
la început era învaluit în mister,
și-a conturat destul de repede obiec-
tivele, care în cazul echipei noas-
tre sînt de cele mai multe ori foarte
precise. Jocurile din această pe-
rioadă, precum și antrenamentele
care le însoțesc au un caracter de
pregătire sub toate aspectele, de o-
mogenizare și perfecționare la ma-
ximum a aplicării ideii de joc.

Totuși, deși acest obiectiv ar putea
fi invocat în anumite momente mai
grele, drept o scuza, trebuie să nu
uțim că meciurile internaționale,
fie ele chiar amicale, completează
cartea de vizită a unei formații, lu-
cru cu o mare însemnătate practi-
că. De aceea, ne-am propus — prin
comportarea noastră generală — să
creăm echipei o firmă cit mai lu-
minoasă în lumea bună a fotbalului
mondial.

Teul nostru, plăcut și antrenant
atunci cînd îl roșești, are nevoie de
îndeplinirea multor cerințe, deca-
rece lupta pentru a ajunge și a te
menține în „salonul” fotbalului mon-
dial, intrînd pe usa din față, este
foarte ascuțită, nefîind exclusă po-
sibilitatea ca diclonul care se for-
mează în jurul celor mari, să te
anunce afară.

Am început antrenamentele, în a-
cest an, hotărînd în exprimarea
drumului pe care va merge fotbalul
românesc la 2 ianuarie, astfel, că
pînă la 18 ianuarie — data primului
joc —, am putut acumula în cele
13 antrenamente, un stadiu satis-
făcător de pregătire fizică. Mai
prost o să fie la început cu mîine,
deoarece nu am avut condiții pri-
elnice pentru a ne-o... subordona.

Dar iată că momentul începerii
primului joc nu s-a lăsat așteptat
prea mult. Am debutat, după aproa-
pe o lună de întrerupere, contra
celei mai bune echipe de club pe-
ruvienne — Universitaro. Stadionul
„Nacional” — arhîpîn în acea seară,
48.000 de spectatori — este o
construcție modernă din beton cu
tribune circulare dar care este pri-
vat de un gazon bun din cauza
timpului uscat. Trebuie reținut că
la Lima curentul oceanic Humbold
gonește vaporii, îndreptîndu-l departe
spre ocean. Ultima ploaie care a
căzut pentru cîteva ore (după aproa-
pe 40 de ani!), acum cîteva luni
a produs inundații și pagube în-
semnate.

Una din peluzele stadionului, si-
tuat în Piața Independenței, poartă
ca un simbol pentru eternitate, pe
dinafară, zece plăci din marmură pe
care sînt înscrise numele marilor
vedete ale fotbalului din Peru de-a
lungul timpului.

Am pășit în acest stadion cu oare-
care teamă. Eram preocupat de
joc, nu se făcuse o reclamă gen
sud-american și care trebuia ono-
rată. Echipele de pe acest continent
își urmează tradiția fără nici o
abateră. Apăr pe teren în frunte cu
capitanul, ducînd de mîină mascota
echipei, un copil echipat, în toată
regula și care aduce în iarbă nevi-
novăția și puritatea vîrstei sale fra-
gede.

PIERDEM FIINDCĂ...

NE PIERDEM CALMUL

„Universitaro” — echipă selectă,
este condusă de pe margine de ve-
chea glorie a fotbalului uruguayean
Scarone și aduce în teren apărărea
echipei naționale: Fuentes, De la
Torre, Chumpitaz și Salinas. La
mijlocul terenului, cel mai bun ju-
cător peruvian din această zonă,
Roberto Challe, răsfățatul peluzelor.
În atac, în centru, Rojas, iar pe
partea stînga Cachito Ramirez, o-
mul care a eliminat Argentina în
preliminariile C.M., marcîndu-i trei
goluri. Jucător simplu, dar cu un
șut foarte puternic. La noi, antre-
norii trimis în teren unsprezecele
momentului, adică — Constantescu
în poartă, Chernaș și Deleanu, fun-
dasi de margine, Nelu Nunweiler.
Stoescu și eu, în zona centrală
a apărării și cînei oameni în fața:
Radu Nunweiler, Sălcănuș, Dumit-
rache, Doru Popescu și Lucescu.

Jocul începe furtunos, peruvienii
pasează foarte bine, lovînd mingea
cu toate părțile piciorului și din-
du-i întotdeauna direcții precise.
Trimit în atac, avansînd prin pase
scurte umul din fundasi centrali
— Chumpitaz, sau pe fundasul Sa-
linas, cu fuleul său de alergător
de 400 metri. Noi nu ne permitem
nici un lux, sîntem dominați de
grîta mingii, așa este la început, dar
reușim să dejucăm depășirile și in-
tențiile adversarului. Avem și o mare
ocazie, ratată însă de Dumitrache.
Peruvienii schimbă întotdeauna di-
recția de atac, se distrează cu min-
giea și este evident că ne domină.
La o acțiune pe centrul terenului
sîntem conduși. Nu putem să nu
tăm repede centrul de greutate al
echipei din margine, Roberto Challe
primește singur mingea la 30 de
metri de poarta noastră, sutează
magnific lovînd bara și îl dă po-
sibilitatea lui Rojas să reia din a-
proprie: 1-0. Ieșim la joc și cu
două minute înainte de finalul pri-
mei reprize Stoescu transformă
calm un penalty, acordat în urma
unei cosiri în careu a lui Dumitrache,
pornit singur spre poarta adversă.
Pauza este binevenită, dar ce va
urma ne este potrivnic. Fîind încă
neisiguri în manevrarea balonului, ne
supărăm pe noi, uțim de adver-
sar și de regulile jocului nostru,
dîndu-i posibilitate arbitrilor să-și
îndeplinească „partidura localnică” și
să acorde o lovitură de pedeapsă
împotriva noastră, la un fault imagi-
nar în careu: 1-2. De aici încolo,
arma lucidității ne părăsește. Pe-
ruvieni își modifică jocul, lansează
din centrul terenului, abandonat în-
conștient de noi, cele două virfuri
în spatele liniei noastre de apărare
și termină meciul cu 4 la 1 în fa-
vorea lor. Victoria este incontestabilă,
totuși, diferența — spun ca în
afetea dăți — prea mare. În fond...
noi ne-am făcut-o...

Adormim greu, înfrîngerea fiind
un coșmar greu de înăfărat. De
altfel, după jocuri, somnul ne găs-
tește destul de tîrziu și ne părăsește
repede. Zilele următoare sînt pen-
tru refacere. A doua zi încercăm
primul leac al tîmăduirii: baie în
Pacific. Valurile sint mari, apa e
rece, nu este chiar atît de cald,
dar vrem cu toții ca apa să ne spe-
le necazul.

REABILITARE

În zilele următoare discutăm cu
toții și pentru ca să mă înțeleg
mai bine, am să vă spun un secret:
așa e în fotbal; cînd pierzi, intri
în ședință. Expresie inatocabilă.

Sîntem frîmțați, deși zilele
serii frumuse despre noi. Se pare
că se conduc după principul că
trebuie să-ți prezînti cit mai puter-
nic învinșul, pentru a-ți crea o im-
presie cit mai bună despre tine.
Începutul este greu și pe undeva
creдем că munca depusă atît de uine
pînă acum nu va întîrzi să-și a-
rate roadele.

Al doilea adversar, combinația cu-
burilor Aliansa și Municipal este
tot atît de dificil. Puțin deosebit
însă ca joc. Încercînd să fructifice
la maximum pătrunderile în forță
ale lui Baylon și combinațiile ului-
toare dintre cei mai buni atacanți ai
fotbalului peruvian: Sotil și Cubillas,
dar avînd o apărare mai subredă,
noul nostru adversar de joi 21 ianu-
arie va încerca să recîștige în
fața noastră încrederea publicului,
compromisă în jocul anterior cu
Benfica.

27.000 de spectatori așteptau cu-
rioși, fiind totuși convînși că vor
asista la un nou triumf al celui
mai spectaculos atac din lume.

Dar nu! Acolo în vestiar, noi le
pregăteam tuturor o surpriză. Și
am reușit, cîștigînd cu 1-0 și mult
mai rău decît indică raportul cif-
relor.

De data aceasta am jucat foarte
bine, mingea însăși începînd parcă
să ne înțeleagă și să ni se supună
docilă. Atacanții adverși au fost
prinși ca într-un clește, spațiile au
fost micșorate, am acceptat cu toții
să muncim simultan, dînd prin con-
traatacuri lovitură de grație adver-
sarului înrît. Am marcat în pri-
mele minute prin Doru Popescu care
a început să înțeleagă și să fructi-
fice aproape de bine pascile în a-
dîncime. Am mai tras de trei ori
în bară și am beneficiat de alte cîte-
va ocazii bune.

Cu o înfrîngere (aproape logică în
meciul de debut, în fața unui „uns-
prezece” cu șapte dintre jucătorii e-
chipei naționale, prezentă în „ste-
turile” El Mundialului) și o victorie,
am încheiat „etapa Peru” a tur-
neului nostru.



Cu ocazia galei laureaților sportului din R.F. a Germaniei, fotoreporterii au surprins, în orele balului care a urmat imminant premiiilor, fotografia alăturată: Marie Heide Rosendahl, deținătoarea recordului mondial la săritura în lungime, dansează cu celebrul internațional Uwe Seeler.

● În această lună se vor desfășura primele meciuri pentru calificarea în turneul final al C.M. de fotbal feminin care va avea loc în Mexic, în luna august. Pentru șase locuri (două revenind pe drept Danemarcel, ca deținătoare a titlului, și Mexicului, ca țară organizatoare) se vor întrece în preliminarii R. F. a Germaniei, Belgia, Spania, Austria, Cehoslovacia, Franța, Italia și Suedia din Europa și Argentina, Brazilia, Chile, Costa-Rica și Peru din America de Sud.

● Președintele federației Venezuelei, Asdrubal Olivares, a anunțat că în luna iulie a acestui an, capitala dărilor, Caracas, va găzdui un mare turneu internațional cu parti-

ciparea reprezentativei Spaniei, Ungariei, Italiei și Braziliei, precum și cea a țării gazdă. Organizarea turneului este facilitată de faptul că cele trei reprezentative europene se vor găsi în aceeași perioadă în Brazilia unde vor lua parte la un alt mare turneu organizat la Rio de Janeiro.

● Federația engleză și-a desemnat reprezentantele la turneul italo-englez, a cărui a doua ediție se va desfășura între 16 mai — 13 iunie a.c. Accesate sunt: West Bromwich, Crystal Palace, Huddersfield, Derby County, Stoke City și câștigătoarea ultimei ediții, Swindon Town. Amintim că cele șase echipe italiene sunt Bologna, Internazionale, Juventus, Roma,

Cagliari și Sampdoria. Cele 12 echipe vor fi împărțite în trei grupe de câte patru, finala urmând a fi disputată de către o echipă engleză și una italiană, indiferent de locul ocupat în grupă, dar care a realizat cel mai mare număr de puncte (se atribuie câte un punct pentru fiecare gol marcat).

● În clasamentul golgeterilor campionatului uruguayan, pe primul loc, cu 22 goluri în 14 meciuri jucate, îl găsim pe „bătrânul”... argentinian Luis Artime. Media realizată de el este excelentă, 1,57, ca și de altfel cea a întregului campionat: 2,27 goluri de meci.

● Record de invincibilitate în Brazilia. Pe parcursul a 17 meciuri — 1130 minute — George Reis, portarul echipei Rio Branco, nu a primit nici un gol. Prezentul record era deținut de portarul echipei Cruzeiro, Paul, neînvinș timp de 1170 minute și de portarul lui Internacional Porto Alegre, Gainete, tot cu 1170 minute de invincibilitate.

● Pentru vina de a fi refuzat să-l saluie pe antrenorul echipei care fusese cu numai puțin timp înainte demis, jucătorul echipei Palermo, Graziano Landoni, a fost amendat de către conducerea clubului cu o sumă neobișnuit de mare: un milion de lire!

● În scurta perioadă dintre turul și returul campionatului austriac un singur transfer de „marcă”: internaționalul F. Krenz a trecut de la Austria Viena la Admira Viena.

● În cursul meciului Nice — Metz, din prima etapă a returului primei divizi franceze, s-a petrecut un fapt destul de rar în fotbal: arbitrul întințind n-a mai putut conduce la centru făcând schimb cu un tușier. El pretinde că s-a făcut rău din pricina unei lovituri în stomac primită cu puțin după reluare, în vreme ce alții susțin că lovitura a fost dată de unul din jucătorii echipei împotriva căruia „centralul” acordase, nu prea justificat, o lovitură de la 11 m.

extern MAGAZIN extern

RECORD DE GOLURI

Record de goluri marcate în campionatul feminin de fotbal al R. F. a Germaniei. În 31 de meciuri una dintre cele mai bune echipe vest-germane, Neuenahr, a înscris 203 goluri, adică o medie de aproape șapte goluri de meci. Din totalul golurilor înscrise „partea leului” și-a tăiat-o jucătoarea Martine Arzdorf, cu nu mai puțin de 94 de realizări!

De remarcat că în cele 31 de întâlniri apărarea echipei Neuenahr a primit doar 20 de goluri. Adevărate recorduri!

UN MECI DE SAMBA

A doua zi după meciul de la Curitiba, unde echipa locală le administraseră o greu de suportat înfrângere, jucătorii echipei Franței luau micul dejun pe terasa hotelului unde erau găzduiți. La un moment dat, dintr-o încăpere alăturată, s-au auzit celebrele ritmuri ale sambel. Curioși, fotbalștii lui Boulogne au pătruns în sala de unde răsunau acordurile. Au avut în fața ochilor un spectacol înșir: un „antienament” al unei școli de samba, cu zeci de tineri și tinere prinși în vîrtejul dansului. Au uitat repede Baskier, Carnus, Lech et co. de „dușul rece” din ajun și, pe loc, s-a declanșat un „meci de samba”. Francezii nu pretind că au învins, dar susțin că... au descoperit remediul pentru refacerea moralului...

ÎN MAREA BRITANIE, TRIBUNELE CONTINUĂ SĂ SE PRĂBUȘEASCĂ!

La numai trei săptămîni de la tragedia de pe stadionul Ibrox Park din Glasgow alte două accidente asemănătoare dar, din fericire, cu mult mai puține victime s-au înregistrat în Anglia cu ocazia 16-imilor cupei. La Oxford, în timpul meciului pe care echipa locală îl susținea cu Watford, o parte a unei tribune (sau mai bine zis un zid de susținere) s-a prăbușit și zeci de spectatori au căzut de la cîțiva metri, șase din ei fiind răniți și internați în spital. În aceeași zi, la Carlisle, înaintea meciului dintre echipa cu același nume și Tottenham, un accident asemănător s-a petrecut, tot la una din tribune, bilanțul fiind și aici asemănător: opt spectatori răniți mai mult sau mai puțin grav.

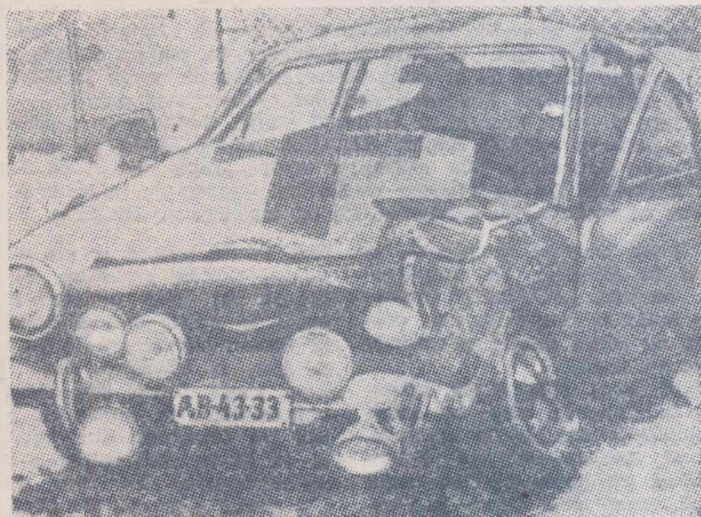
ÎNAINTE ERA PLĂTIT, ACUM PLĂTEȘTE SĂ JOACE!

Joaquim Peiro poate nu mai are nevoie de nici un fel de prezentare. El a fost apreciat pe mai toate marile stadioane ale lumii unde a evoluat (inclusiv în țara noastră) fie ca jucător în rîndurile echipei Atlético Madrid, fie ale reprezentativei Spaniei sau sub conducerea lui Helenio Herrera — la Internazionale sau A. S. Roma. La această din urmă echipă el și-a încheiat cariera de jucător profesionist, deoarece conducătorii acesteia nu au mai vrut să-i prelungească contractul avînd în vedere vîrsta lui (37 ani).

Cum nici echipa care l-a consacrat și la porțile căreia a bătut dar care din același motiv nu i s-au deschis — am numit pe Atlético Madrid — Peiro, care simțea că încă mai poate juca și nu se putea despărți așa ușor de fotbal a ales singura soluție care-i mai rămînea: să joace de plăcere, la o echipă de amatori. Și aceasta a fost imediat găsită: F. C. Chispa dintr-un cartier al Madridului, Pueblo Nuevo, unde Peiro a învățat A. B. C-ul fotbalului. Aci a găsit vechi colegi de echipă cu care juca împreună încă de pe cînd erau toți juniori. Numai că, de atîția ani de cînd Peiro a plecat de la Chispa, lucrurile s-au schimbat intrucîtva. Situația financiară a clubului fiind deosebit de precară s-a ajuns la o soluție extremă: suporterii și jucătorii, da! jucătorii înșiși, trebuie să plătească 25 pesetas lunar, bani cu care se procură mingi, echipament etc. Cum Peiro nu se putea sustrage acestei obligații chiar de la legitimarea lui, și-a dat contribuția lunară. El, care nu de mult era plătit să joaze, acum, pentru același lucru... plătește.

LEGITIMAT LA DOUĂ ECHIBE!

După cum se știe, internaționalul suedez Leif Eriksson va activa în vîrtoj în Franța, dar deocamdată este... suspendat. Federația franceză, ținînd cont că el a semnat pentru două cluburi deodată (Bordeaux și Nice), l-a sancționat cu o suspendare de trei luni, suspendare care se aplică de la... 5 decembrie 1970. Totodată, i s-a dat drept de joc pentru echipa Nice, dar abia de la 7 martie, după expirarea suspendării.



FAZEKAȘ

S-A GRĂBIT!

Jucătorul nr. 1 al fotbalului maghiar Fazekas (Upești Dozsa) a trecut printr-un mare necaz, după ce a avut satisfacția cuceririi laurilor de simpatie și de apreciere. Automobilul pe care îl conducea — și nu cu o viteză chiar așa de mică — s-a ciocnit cu altul. Cum se vede din fotografia de sus, automobilul a suferit serioase avarii. Dar și Fazekas a suferit urmări — din fericire nu prea grave — mai multe leziuni și o fractură. El și-a regăsit zîmbetul (fotografia de jos), și, probabil, va fi mult mai prudent la volan, în viitor.

CEL MAI TÎNĂR SUPORTER DIN LUME

36.668^e

Se pare că micuțul Germano Cruz Rodriguez este cel mai mic membru susținător din lume al unei echipe. La numai cîteva săptămîni de la naștere, el a fost înscris în rîndurile membrilor susținători ai echipei Atlético Madrid, pîrîmind legitimația cu nr. 36.668. Părinții lui, și ei susținători ai aceleiași echipe, i-au confecționat și un tricou cu culorile clubului preferat, alb-roșu, cu care-l vedem îmbrăcat, ținînd în mîini una din multele cupe aflate în vitrina clubului madrilen.



DINTR-O SIMPLĂ CIOCNIRE



Ceea ce vedem în fotografie este urmarea unei singure ciocniri, produsă într-un meci din campionatul spaniol, opunînd echipele Real Madrid și Sevilla. Nu mai puțin de patru jucători au ieșit accidentați din această scenă... Coechipierii și masorii, medicii și antrenorii, au sîrit în ajutorul „victimelor”. În mijlocul lor, arbitrul Ortiz de Mendibil pare complet dezorientat. Nu știe ce să mai facă, în ajutorul cui să sară... Urmările acestei faze cu totul neobișnuite: doi jucători au părăsit definitiv terenul, iar meciul a fost întrerupt pentru cinci minute!

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE FOTBAL... ÎN TRAVESTI

ORIZONTAL 1) MOLDOVEANU — COROBANA (Știința Bacău). 2) PUȘCĂȘ (inv.). 3) TIE — GOL... — „la Crișul 1” — Le-gătura textilă. 4) UZINA de Autoturisme Pitești — ȘIȘCĂ (Metrom). 5) Soos, pe extreme! — Păstăie (Pravova Ploiești). 6) Suprafață — Poftă! — Servește! — Localitate în Corsica. 7) ROMAN (pl.) — MA-GHIAR. 8) COSOR (Olimpia Rimnicu Sărat). — MIERLA (Rarău, din.). 9) Campon — Îi aparține — Ace înșipe invers! — Radu Mihail. 10) În vogă! — Înaintași la Tractorul 1 — A merge greu (fig.). 11) BOTOS — l-a adoptat pe Mărdărescu. Pal și Moldoveanu. 12) Cantitate — Fecior... la Rarău — Interventie la Tudorică. 13) În nici un loc — BALAN, în încurcătură! 14) Fata lui... Marica! — Hain, la „U” Cluj — Castel (Carpați Sinaia).

VERTICAL 1) TUȘĂ — BUCUR (pl.). 2) NOVAC — Pe dreapta, la Copou! — GERMAN (O). 3) Nete! — Măiestrie —

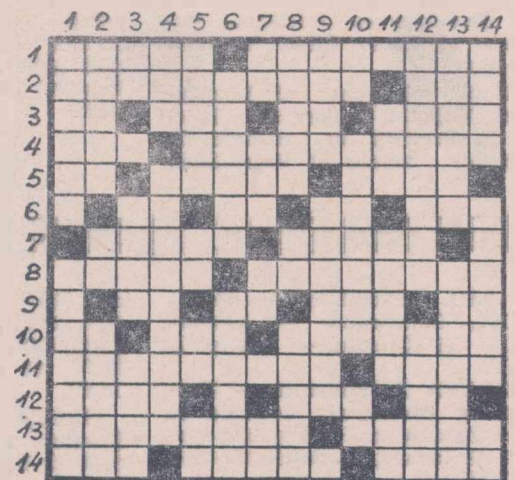
DEZLEGAREA CAREULUI DIN NR. 246

Orizontal: 1) Santos — Csepel. 2) Progresul — Atu. 3) Osu — Etar — Ajax. 4) Real — Urale — P. 5) An — Izbită — Bec. 6) Ararat — Zoo — E. 7) Clin — Lupi — Rus. 8) H — Pap — Riom — Ne. 9) Ene — Oraș — Ivan. 10) Lunetă — Apiana. 11) S — Scăpa — Sași. 12) Eftigii — Dinamo. 13) Asa — Edil — Olin.

Plantă (Gaz metan). 4) Arbore rășinos — SĂ-CUI (Minerul Anina). 5) Jucătoarele, față de antrenor — La intrarea stadionului! — Ca la 9 oriz. (4) — Textilă. 6) Mic-o-arenă pentru STAN și BRAN (pl.) — ZAMFIR (Progresul București, pl.). 7) Steagul roșu — În centrul Bacăului! — La revedere — În lege! 8) Îi ajută pe... Ologu — Extremele U.T.A.-ei! — Samisar (Vulturii Textila). 9) La Rapid! — FURNICA (Metrom). 10)

Carte! — COCOȘ (Crișul) — Tub gol! 11) Feroviar clujean — BUNAZIVA (Metalul Buzău, pl.) — În centru, la Alba! 12) Agă-tători — Navalitor (C.F.R. Timișoara). 13) Împodobit cu riuri — Crișul, spre... izvoare. 14) Săli mari — ROȘU (pl.) — Măsură de timp. Dictionar: OTA, TIS, SAFAR.

VALER PETRIC
Baia Mare



FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I. Telefoane: 111005 (centrală),
129596

● LA RIO DE JANEIRO, PRADĂ CĂLDURII ȘI INCERTITUDINII! ● NU M-AM SIMȚIT ÎN APELE MELE, NICI NU DISTINGEAM BINE MINGEA

Iată că, în afară de cuprinzătorul jurnal de călătorie al internaționalului Cornel Dinu, pe care îl publicăm în pagina a 10-a, avem și alte vești directe de la unul dintre cunoscuții noștri jucători.

În ultimele ore dinaintea închiderii ediției am primit — cu o întârziere de care, desigur, e vinovată numai distanța — o scrisoare de la portarul echipei Rapid, NECULA RĂDUCANU, în care împărtășește impresiile sale cititorilor noștri, după meciul cu Portuguesă. Facem loc cu plăcere rîndurilor trimise de apărătorul bucurilor reprezentative României, de pe meleagurile Braziliei.

„Mi-am propus, înainte de a pleca în Brazilia, să împărtășesc revistei „FOTBAL” impresiile mele și să profit de un moment de răgaz pentru a traduce ideea în fapt.

După cum știți, după așteptări îndelungate, care au tritat pe toată lumea, joi 28 ianuarie, ora 17, am decolat din București cu un avion al Companiei C.S.A., care ne-a dus la Praga după aproximativ două ore de zbor. A doua zi ne-am continuat drumul la Paris unde am aterizat în cursul dimineții. Escala a fost lungă pentru că abia la ora 23 ne-am continuat drumul spre Brazilia. Traversarea Oceanului a durat 11 ore, după care am zărit profilul său jos, sub noi, panorama impresionantă a orașului Rio de Janeiro. În sfârșit, un alt avion ne-a transportat mai departe, la

Sao Paulo, prima escală a turneului nostru brazilian. Pe aeroport nu ne-a întâmpinat nimeni în afară de... căldura coplesitoare (30 de grade) pe care, desigur, o bănuim dar care ne-a șocat totuși din lipsă de obișnuință. Am căutat cu privirea pe impresar dar zadarnic, el nu lăsase nici măcar o urmă pe aeroportul din Sao Paulo. Au trecut șase zile de când simțim aici și încă nu am reușit să-l vedem la față.

Am fost cazați la hotelul „Danubio”, un hotel cu confort modest, fără ventilator în cameră și fără frigider. Parcă simțem părăsiți, avem o senzație vagă de nesiguranță, pentru că programul nostru nu este ferm, nimeni nu ne poate spune cu precizie cine va fi adversarul nostru viitor.

Înainte primului meci, în

ciuda căldurii insuportabile am făcut, timp de două zile, câte un antrenament atât de istovitor, încât am simțit cu toții o mare osteneală. Aceste antrenamente au constat aproape exclusiv în alergări și sprinturi, iar mingea a fost ascunsă undeva atât de bine încât nici unul din noi nu a văzut-o. Eu, unul, nu mă acomedez deloc cu astfel de antrenamente, de altfel și băieții acuză aceeași nemulțumire. Cu totul altfel erau antrenamentele anul trecut, când am jost cu echipa națională...

În fine, a venit și ziua primului meci, cu Portuguesă, o echipă puternică și în formă deosebită. Are cîțiva jucători într-adevăr reprezentativi în rîndurile sale, dintre care extrema dreaptă Xaxa mi-a făcut o impresie puternică. Este un jucător decis, cu viteză debordantă și dribling extraordinar. Brazilenii au început partida într-un ritm infernal și în min. 39 eu scosesem deja de trei ori mingea din plasă. Nu caut alibi-uri, dar declar cinstit că n-am putut să mă acomedez deloc cu noaptea, mai ales că antrenamentele premergătoare au fost făcute pe un teren de la periferia orașului și la ora 12 ziua! Nu m-am simțit în apele mele, nici nu distingeam bine mingea. După 3—0 am fost înlocuit cu Rămureanu care a încasat și el două goluri în a doua repriză. În ciuda greșelilor făcute în acest meci, clubul Portuguesă mi-a făcut invitația să joc aici trei luni (decembrie 1971 — februarie 1972). Chiar dacă s-a mai spus și s-a mai scris, nu pot ocoli senzația pe care ți-o dă galeria braziliană: în tot timpul meciului, mii de oameni trăiesc cu o freneză de nedescris.

Timpul liber rămas la dispoziție îl petrecem plimbându-ne în oraș și în împrejurimile lui sau vizionăm filme. În general ne simțim destul de triști și nedumeriți.”

Cu salutări,
RĂDUCANU

DIN FOTBALUL INTERNAȚIONAL

● **SELECȚIONATA URUGUAYULUI ÎN EUROPA.** Federația Uruguayului a stabilit programul turneului reprezentativei sale în Europa, turneu care va avea loc în luna mai. Aceasta va disputa două partide cu selecționata R.D. Germane și va juca apoi în R.F. a Germaniei, Spania, U.R.S.S., Italia și Portugalia.

● **DOUA MILIOANE SPECTATORI LA „CUPA INDEPENDENȚEI”.** Aceasta este cifra pe care speră să o realizeze „Confederația de sporturi din Brazilia” la marea competiție pe care o va organiza în 1972, competiție dotată cu „Cupa Independenței”. A fost definitivată și lista echipelor invitate: Brazilia, Uruguay, Argentina, Chile, Peru, Paraguay, Columbia, Venezuela, Ecuador, Bolivia, Mexic, R.F. a Germaniei, U.R.S.S., Iugoslavia, Anglia, Italia, Portugalia, Franța (care a înlocuit selecționata Spaniei, în imposibilitate de a face deplasarea).

● **MULLER ȘI MROSKO VOR FI GRAV SANȚIONAȚI?** În urma reclamațiilor primite din partea unor cluburi din America de Sud asupra comportării jucătorilor Müller și Mrosko de la Bayern München, cu ocazia turneului efectuat acolo de clubul vest-german, nu se exclude posibilitatea ca cei doi jucători să fie suspendați pe 4—6 săptămâni atât din activitatea internă cât și din cea internațională.

● **PATRU JUCĂTORI DE PESTE HOTARE ÎN ECHIPELE MEXICANE.** Federația din Ciudad de Mexico a hotărât să permită utilizarea a cîte patru jucători de peste hotare de către formațiile din prima ligă. Pînă acum, aceste echipe aveau voie să utilizeze cîte trei jucători.

DUPĂ COLCHESTER-LEEDS 3—2...

„CEA MAI MARE SURPRIZĂ DIN ULTIMELE CINCI DECENII...”

● Doi jucători, „rebutați” de Arsenal și Ipswich Town, autorii succesului ● Crawford, realizatorul victoriei, a înnebunit! ● 30 de ziaristi au venit în Colchester... după meci!

COLCHESTER, 16 (corespondență specială pentru revista „FOTBAL”). Fotbalul englez a trăit, simbăta ecută, indiscutabil „cea mai mare surpriză a ultimilor cinci decenii”, cum a numit-o în titlul său pe cinci coloane marele ziar „TIMES”: pe micul stadion din Colchester (Essex), 16000 de spectatori, care nu-și credeau ochilor, au asistat la victoria echipei lor — clasată pe locul opt în liga a patra! — în fața liderului campionatului primei ligi, Leeds, cu 3—2 în „Cupa Angliei”!

Prezența celebrei echipe la Colchester a făcut ca tribunele să fie luate cu asalt. Și, dacă n-ar fi existat „avertismentul Ibrox Park”, probabil că organizatorii ar fi vîndut mai mult de 16000 de bilete, capacitatea normală a stadionului, care a găzduit — în mai multe rînduri — și 18000 de spectatori. Numărul cererilor de bilete a fost acum de 25000! Sigur că fiecare dintre suporterii miciei echipe se întreba la cîte goluri distanță va fi învinsă favorita lor?

Pe teren însă, fotbalul a avut grijă ca lucrurile să se schimbe complet! Porniți „ca din pușcă”, fotbalistii localnici au impus un asemenea ritm întrecerii, încît jucătorii lui Leeds erau vădiți încomodați. Apărarea liderului făcea tot mai greu față atacurilor

iute, combinate, ale celor de la Colchester și, iată, Rayk Crawford, un vîrsnic jucător, de care clubul Ipswich Town s-a despărțit fără prea mari regrete, a deschis scorul, printr-un șut de legendă. După alte cîteva minute, Reade, fost titular al Arsenalului, venit și el ca „rebut” la Colchester, a făcut ca tabela de marcaj să arate 2—0! Tribunele erau în delir... Cei din Leeds reprezentau înfrunghirea disperării. Stringînd rîndurile, făcînd să circule mingea cu o tehnică net superioară, oaspeții au trecut însă la comanda ostilităților. Hunter mai ales, rutinatul internațional Hunter, juca așa de îndrăjit încît nimeni nu-i rezista. Și, într-adevăr, el a realizat două goluri, obținînd egalarea. „S-a zis cu noi” și-au spus probabil gazdele. Și, cînd toată lumea aștepta lovitură de grație a lui Leeds, a venit tot aceea a lui Colchester. Autorul ei, tot veteranul Crawford: 3—2, victorie de necrezut a necunoscutei formații din a patra ligă!

Mai interesante, mai senzaționale decît scorul însăși sînt întâmplările de după joc. Pur și simplu extaziat de fericire, învingătorul lui Leeds, Crawford a făcut o criză de nervi și de pe teren —, în loc să sărbătorească la cabină victoria, a fost urgent

transportat la secția neurologică a spitalului din localitate. Un singur ziarist se afla la stadion. La două ore după senzaționalul rezultat au sosit la Colchester 30 de trimiși speciali ai diverselor ziare din Anglia. Jakie Charlton, care suferă de o fractură a osului nazal și nu a jucat, a declarat după partidă: „Admiteam orice la fotbal, dar chiar asta, nu!”

PETER STONE

SITUAȚIA LA ZI ÎN PRELIMINARIILE TURNEULUI U.E.F.A.

Se știe că pentru desemnarea celor 16 finaliste ale Turneului U.E.F.A. pentru juniori — ediția a XXIV-a (20—30 mai, în Cehoslovacia) au fost programate 29 de jocuri preliminare. Calificate din oficiu sînt: R.D. Germană (deținătoarea trofeului), Cehoslovacia (organizatoarea), Anglia, Grecia, Iugoslavia, Austria, Spania și U.R.S.S. (clasate pe locul 2 în preliminariile ediției precedente).

Care este situația în prezent în preliminarii? Iată o recapitulare:

GRUPA 1 (Belgia — Luxemburg — Olanda): Belgia — Luxemburg 4—1, Olanda — Luxemburg 3—0, Belgia — Olanda

NOUȚĂ ÎN LOTUL REPREZENTATIV LĂRGIT ÎN VEDEREA SEZONULUI DE PRIMĂVARĂ

Înainte „campaniei de primăvară” a echipei reprezentative, antrenorul emerit ANGELO NICULESCU a prezentat în fața Colegiului central al antrenorilor planul de pregătire a lotului în vederea partidei cu Cehoslovacia din 16 mai, de la Praga.

În vederile F.R.F. se află menținerea în continuare a sistemului de pregătire bazat pe armonizarea procesului de instruire intensivă la cluburi cu acțiunile periodice de omogenizare a loturilor organizate în mod centralizat.

Iată programul lotului, așa cum a fost perfectat în urma ședinței Colegiului: miercuri 7 aprilie: joc în deplasare cu o echipă de club străină; 12—21 aprilie: etapă de pregătire în vederea meciului cu Iugoslavia, de la Ljubljana; 10—16 mai: pregătire pentru meciul cu Cehoslovacia.

Lotul lărgit a fost astfel alcătuit:

Răducanu, Adamache (portari); Sătmăreanu, Lupescu, Dinu, Mocanu, Vigu, Ianul, Bădin, Stoicescu, Vlad, Deselnicu (fundași); Dumitru, Nunweiller VI, Anca (mijlocași); Neagu, Dobrin, Dembrovski, Lucescu, Dumitrache, Dumitrescu, Domide, Tătaru (atacanți).

După cum se vede, apar unele nume noi în compartimentul apărării imediate (Ianul, Bădin, Stoicescu, Vlad, Deselnicu) dar nu mai figurează Hălămeanu, Pescaru, Ivănescu.



STOICESCU și IANUL, doi din noii introduși în lotul reprezentativ

Boșkov: „GEAICI MAI ESTE... VIU?”

Peste cîteva zile începe, oficial, sezonul fotbalistic în Iugoslavia. Returul campionatului, cu prima etapă programată la 7 martie, este precedat de două etape de cupă, de un joc de verificare a selecționabililor și de nenumărate partide amicale. Sezonul care se apropie înseamnă pentru fotbalistii iugoslavi jocuri decisive în cadrul „Campionatului Europei”, ca și tentativa campioanei, Steaua roșie, de a „trece” de „sfer-turi”, în C.C.E.

Vremea deosebit de blîndă a acestei ierni a facilitat pregătirea multor echipe pe terenurile din țară deși Steaua roșie. Partizan, Velej Mostar și Vojvodina joacă în aceste zile pe stadioanele sud-americane. Rezultatele confruntărilor cu echipele de peste Ocean sînt contradictorii, datorită deficiențelor de organizare, adversarilor slabi ca și datorită perioadei de acomodare la care jucătorii s-au adaptat în mod diferit. De-abia la întoarcerea în țară se va putea constata cît de utile au fost aceste mici expediții. Nu putem părăsi totuși stadioanele Americii de Sud fără a sublinia constanta comportare a echipei Partizan Belgrad, care a eștigat fără drept de apel turneul pentagonal de la Bogota (Columbia), cu toate că marea favorită a fost echipa braziliană Botafogo cu Jairzinho, Roberto și Paolo Cesar în linia de atac.

Noul selecționar al Iugoslaviei, Vujadin Boșkov se află și el în Brazilia, în calitate de director tehnic al Vojvodinei.

DUȘAN BUGARIN

Dar grijile lui nu sînt doar slaba evoluție a echipei pe care o conduce, ci și problemele legate de pregătirea echipei naționale. Boșkov are planificat la 21 februarie, la Split, un joc de verificare al selecționabililor cu divizionara din localitate. La Sao Paulo a fost anunțat însă, că Steaua roșie nu va ajunge la acea dată în țară, deci va trebui să se lipsească în primul joc oficial de Geaici, Aclimovici, Pavlovici și Antonievici. Dar necazurile vin întotdeauna în bloc. Ilija Petkovici, împrumutat aceste zile campioanei Uruguay-ului, Penarol, s-a accidentat grav și va fi indisponibil o lună de zile. Bora Giorgievici — acest copil teribil al fotbalului iugoslav — a fost scos pe targă de pe teren în partida Partizan — Santa Fe, Dușan Bajevici, atacantul central al echipei Velej și al naționalei a sosit acasă, la Mostar mai devreme decît coechipierii săi, cu un picior în ghips! În aceste condiții înțelegem disperația din telegrama trimisă de Boșkov lui Miljanici în Rosario (Argentina): „Geaici mai este viu?”

Coincidență, fostul selecționar Rajko Mitici, devenit în aceste zile ziarist la revista de specialitate „Tempo”, publică în paginile ei primul din seria de articole ce vorbesc despre impresiile din timpul cînd era la „cîrma” echipei naționale. Primul articol se numește semnificativ: „Grijile unui selecționar”.